

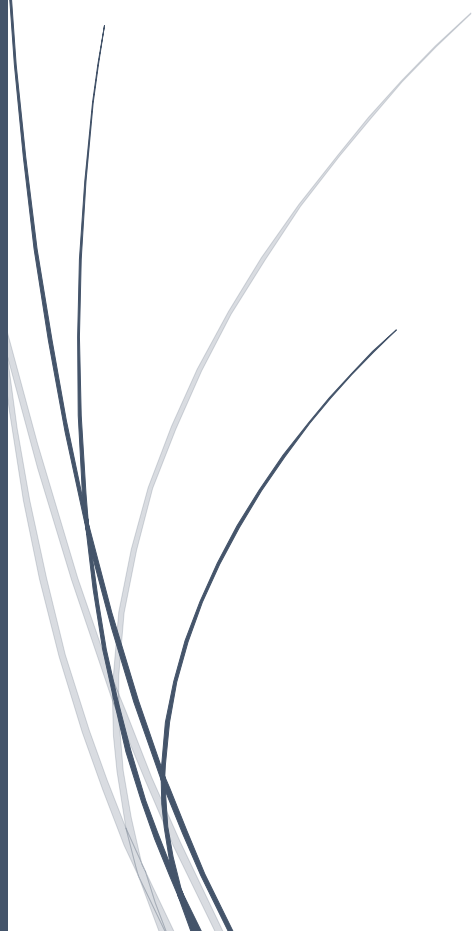

AALBORG UNIVERSITET

Anne-Sofie Hansen
Studie nr.: 20123671
10. Semester, Speciale, jura Aalborg universitet
Vejleder: Anders Ørgaard
Udarbejdet efter oplæg fra Lett advokatfirma
Afleveret d. 10.05.2017

Persondataretlige udfordringer ved konkursbehandlingen

Challenges of data protection during the
process of bankruptcy

Summary

The research of this assignment focuses on challenges of data protection during the process of bankruptcy. During the process of bankruptcy personal data will be handled such as identification of the debtor, the debtors company with clients, suppliers, collaborators and employees.

According to the act on processing of personal data, the controller must be aware of how to act in compliance with the law. The act on processing of personal data is based on 95/46/EC of the European Parliament and of the Council of 24 October 1995 on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data. This new level of data protection will soon be made by the general data protection regulation in 2018.

The aim of data protection is generally that the protection of natural persons in relation to the processing of personal data is a fundamental right. Article 8(1) of the Charter of Fundamental Rights of the European Union lay down that everyone has the right to the protection of personal data concerning him or her.

The bankruptcy act is based at equal division for the creditors, and the bankruptcy trustee(trustee) must manage the interests of the estate and in this connection, safeguard the assets of the estate and take the measures necessary to prevent unauthorized transactions involving the assets and must represent the estate in all respects. In performing it's duties the trustee may require expert assistance.

The bankruptcy court will appoint one or more trustees after the bankruptcy order has been issued. The trustee would be in authority of the estate which means that the debtor will lose its right to transfer or abandon its property etc. The trustee would furthermore take the roll as controller according to the act on processing of personal data, because the trustee would be the natural person which determines the purposes and means of the processing of personal data. A ruling says that the trustee does not have to be compliant with the act on processing of personal data when the trustee is appointed as trustee of the bankruptcy court and given the authority of the estate, because the ruling says it is a succession. However, should the trustee be aware that the act on processing of personal data operate, with a large definition of "processing", which basically means any operation or set of operations which is performed upon personal data, whether or not by automatic means.

The trustee shall be aware that any processing of personal data must be processed according to sections 6, 7 or 8, depending on which personal data the trustee is processing. Furthermore, the trustee shall process personal data according to section 5 which says that personal data must be processed in accordance with good practices for the processing of data, and that personal data may not be kept for longer period than necessary for the purposes for which the data are processed.

During its duties, the trustee is helped by expert assistance, whom would be qualified as processor, known as a natural person or agency which processes personal data on behalf of the controller.

The trustee must be sure to implement the technical and organizational security measures to secure the process of personal data, particular when the process of personal data is given to the trustees' colleagues.

During the process of bankruptcy, the bankruptcy court takes part as supervisor, and controller.

The bankruptcy comprises the debtor's property at the time of issue of the bankruptcy order and any other property accruing to the debtor during the bankruptcy, excluding their salary during the bankruptcy and any benefits in lieu. Inheritance can be excluded if lawfully provided by the testator.

The trustee may from the given information from the debtor and knowledge during the process of bankruptcy handle avoidance cases, for instance a gift may extend later than six months prior to the reference date be avoided. The trustee must sure that the protection of the data subject is not overridden by the interest to put in a case of avoidance. The trustee may have purposes of the legitimate interests, but it would probably fall into part itself, because the estate would not be in hold of a lot of resources, so the trustee would only start a case of avoidance if the trustee would be sure of the outcome.

During the process of bankruptcy, the trustee may send information about the estate to the bankruptcy court and the creditors. The trustee can do that according to the act on processing of personal data because the interest of the court and creditors to know how the processing of the estate is going overrides the interest of the data subject, thus the trustee may send information to be compliant with the bankruptcy act. The trustee just has to make sure that only relevant information is sent to the creditors and the bankruptcy court.

One important duty the trustee might do is to sell the debtor's company. Should the trustee manage to sell debtor's company as a business transfer says a ruling that it would be a succession and the trustee does not have to be compliant with the act on processing of personal data protection. Does the trustee sell different parts of the company such as customer records with operating fixture equipment should the trustee make sure to be compliant with the act on processing of personal data and the trustee would only be allowed to sell information after section 6, which would be normal consumer information, unless the data subject has given its consent.

Before selling a company through a business transfer, it would be normal to do a due diligence inquiry. A due diligence inquiry provides the buyer with information about the company for the buyer to decide whether to buy or not. According to the act on processing of personal data, the trustee must ensure compliance with the law, and is only allowed given specific details, to provide protection of the data subject.

During the process of bankruptcy there will be a lot of different personal data and the trustee's duties may be complicated by the act on processing of personal data. However, in most challenges of data protections the trustee has the legitimate interest to processing personal data. A debtor would only be going through bankruptcy proceedings if the debtor is insolvent, which is defined as unable to meet its liabilities as and when they fall due, unless such inability is deemed to be only temporary. A process of bankruptcy would therefore be the last step and the aim of equal division for the creditors is an interest that allows the trustee, and bankruptcy court to process personal data during the process of bankruptcy.

The trustee and bankruptcy court shall be aware of the act on the processing of personal data, and not keep material and personal data long after the estate's ending.

Indholdsfortegnelse

1.0 Indledning

1.1 De bagvedliggende hensyn ved de konkursretlige regler og de persondataretlige regler

1.2 Problemformulering

1.3 Afgrænsning

1.4 Metode

1.5 Retskilder og retskildeværdi

1.6 Persondatalovens anvendelsesområde

1.6.0 Personoplysning

1.6.1 Oplysningskategorier og generel behandlingsskik

1.6.2 Behandlingsbegrebet

1.6.3 Elektronisk databehandling

1.6.4 Ikke-elektronisk behandling der er eller vil blive indeholdt i et register

1.6.5 Systematisk behandling der udføres for private

1.6.6 Opsummerende

2.0 Konkursprocessen

2.1 Konkursbegæringen

2.1.0 Skyldners egen konkursbegæring

2.1.1 Kreditors konkursbegæring

2.1.1.0 Den professionelle kreditor

2.1.1.1 Den private kreditor

2.1.2 Indsigt og opbevaring

2.2 Mødet i skifteretten

2.2.0 Offentlighed

2.2.1 Konkursdekretet

2.2.2 Udpegning af kurator

2.2.2.0 Kurators underretninger

2.3 Konkursens virkninger

2.3.0 Indrykning i statstidende

2.4 Kurators registrering og sikring af aktiver

2.4.0 Forholdet til tredjemand

2.4.1 Skyldners virksomhed

2.4.1.0 Gensidigt bebyrdende aftaler

2.4.1.1 Medarbejdernes e-post

2.4.1.2 Medarbejders eventuelle hjemmearbejdsplads

2.5 Boets slutning

2.5.0 Endelige anmeldelser i boet

2.5.1 Boregnskabet

3.0 Aktører under konkursen

3.0.1 Skyldner og skyldners virksomhed

3.0.2 Kreditorerne

3.0.2.0 Kreditorudvalg

- 3.0.3 Skifteretten**
- 3.0.4 Kurator**
  - 3.0.4.0 Kollegaer**
- 3.0.5 Vurderingsmænd**
- 4.0 Kurators arbejde**
- 4.1 Konkursmassen**
  - 4.1.1 Indtægter ved egen virksomhed og udlægssrie aktiver**
  - 4.1.2 Arv**
  - 4.1.3 Lejemål om hus eller husrum**
- 4.2 Realisation af boets aktiver**
  - 4.2.0 Salg af skyldners virksomhed**
    - 4.2.0.1 Virksomhedsoverdragelse**
    - 4.2.0.2 Due diligence**
    - 4.2.0.3 Frasalg af virksomhedens aktiviteter**
- 4.3 Omstødelse**
- 4.4 Kurators undersøgelse af strafferetlige overtrædelser**
- 5.0 Konklusion**

1.0 Indledning

Opgaven søger at belyse de persondatarelige udfordringer, der opleves i forbindelse med konkursprocessen. Der er tale om to regelsæt med forskellig baggrund.

Konkursreglerne munder sig ud i et regelsæt, der er sat i verden for at regulere vore samfunds møde med uundgåelige konkurser. Det essentielle er således, at reglerne hjælper, til at sikre en effektiv, betryggende og synlig behandling af et konkursbo. Konkursrettens litteratur udgør bunker, hvor der er taget stilling til fortolkninger af paragraffer, problemstillinger er blevet belyst, og retsafgørelser er efter afsigelse blevet knogler i skelettet.

Bemærkelsesværdigt er det, at stilles en konkursadvokat overfor spørgsmål af persondatarelig karakter, er chancen for at der falder stilhed over bordet væsentlig stor.

Hvad skyldes denne stilhed? Er det ligetil, fordi de persondatarelige regler står i skyggen af konkursrettens regler, eller famler vi i mørke er de persondatarelige regler for uoverskuelige, umedgørlige og glemt?

Uanset hvad stilheden skyldes er faktum, at vi i dansk ret er reguleret af regler for konkurs samt regler for behandling af personoplysninger. Begge regelsæt gør utvivlsomt sit indtog under en konkursproces. Et simpelt eksempel findes ved kurators besiddelse af den konkursramte virksomheds kundekartotek.

1.1 De bagvedliggende hensyn ved de konkursretlige regler og de persondatarelige regler

De konkursretlige hensyn

Tilbage i 1977 trådte konkursloven i kraft¹ nu lovbekendtgørelse nr. 11 af 1. januar 2014. Loven bygger på betænkning fra 1966 om konkursordenen² samt betænkning fra 1971³.

Baggrunden for vore konkursregler er en lighedeling af kreditorerne. En fordeling af aktiver til kreditorerne finder sted efter konkursordenen, jf. konkurslovens(KL) kapitel 10. Betingelsen for påbegyndelse af konkurs er insolvens, jf. KL § 17.

Efter bet. 606 er der lagt vægt på, at i og med konkurs er et indgribende skridt, skal det søges klarlagt, at skyldner kun erklæres konkurs, hvis insolvens ikke er forbigående.

---

¹ Lov nr. 298 af 8. juni 1977

² Bet. 423/1966

³ Bet. 606/1971

”Hvis det kun drejer sig om kort tid, før skyldneren kan betale sin gæld, vil det ikke være rimeligt at slå hans virksomhed i stykker ved at lade konkurs indtræde⁴.”

Det er hermed opridset, at konkurs er det sidste skridt, og at der derfor ikke skal behandles ubegrundet konkurser, så det skal sikres, at skyldner er insolvent før konkursprocessen iværksættes. Hovedpunkterne for lovforslaget var muligheden for boerne til et effektivt og handlekraftigt styre, hvor valg af realisationsmåde var fri, således at der på den baggrund kan opnås det største udbytte⁵.

Samfundsmæssigt stiller konkursreglerne sig som et beskyttelsesværn for kreditorerne, og har deres fyldestgørelsesmuligheder som omdrejningspunkt, eksempelvis gør omstødsreglerne det muligt, at dispositioner foretaget før fristdagen kan fordres omstødt til fordel for konkursboet.

De persondataretlige hensyn

Registerlovene for henholdsvis den offentlige forvaltning og den private sektor stammer fra 1. januar 1979. Vore persondatalov(PDL) har rødder tilbage til EF-direktivet fra 1995⁶. Hjemmelsgrundlaget for direktiv 95/46/EF er Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab(EF-traktaten). Særligt bemærkes skal den nugældende artikel 114 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde(TEUF). Hvorved vi bevæger os i et direktiv som vedrører det indre marked.

Justitsministeriet nedsatte i 1996 et registerudvalg, der fik til opgave at udarbejde ny lovgivning på området. Målet for udvalget var at opnå den rette balance mellem på den ene side hensynet til at sikre borgernes privatliv og personlige integritet, og på den anden side hensynet til at bevare og til stadighed udbygge en effektiv offentlig administration og et privat erhvervsliv, som ikke pålægges unødige byrder⁷.

Persondataloven trådte i kraft den 1. juli 2000, hvorved lov om offentlige myndigheders registre og lov om private registre, bekendtgørelser og registerforskrifter bortfaldt.

Peter Blume(Blume) fremhæver, at det ikke entydigt kan klarlægges, hvilke værdier loven søger at værne. Overordnet tager loven sigte på beskyttelse af privatlivet og integritet men at databeskyttelse er individualistisk⁸.

---

⁴ Bet. 606, s 73, linje 10-13

⁵ Bet. 606, s. 41

⁶ Direktiv 96/46EF

⁷ Bet. 1345/1997

⁸ Behandling af persondata, s. 4

Erhvervsstyrelsen analyserede i 2015 danskernes holdninger til persondata⁹. Af rapporten kan det læses, at mere end 90 procent af danskerne, finder oplysninger som personnummer, helbredsoplysninger, økonomi og indtægtsforhold som værende private oplysninger.

Et hovedformål med lovgivning om databeskyttelse er da også, at sikre den enkelte borgers privatliv mod unødige krænkelse. Det skal derfor bemærkes, at FN's Menneskerettighedskonvention i artikel 17, og Den Europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK) i artikel 8 indeholder bestemmelse om respekten for privatlivets fred.

EMRK artikel 8.

"Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance"

Derudover indeholder det Europæiske Charter om grundlæggende rettigheder i artikel 8 en beskyttelse af personoplysninger på grundrettighedsniveau.

Modstykket hertil er EMRK art. 10 om retten til ytrings- og informationsfrihed, der sikrer frihed til at ytre, modtage og meddele oplysninger.

Blume diskuterer værdien af det at være privat, hvorvidt der findes at være en værdi som skal værnes om i nutidens samfund, og om det anerkendes som grundlag for fastsættelse af en retlig regulering¹⁰.

Hertil kan anføres, at det er blevet mere og mere almindeligt, at udlevere persondata for en gratis ydelse, og det er udnyttet af virksomheder som en ny forretningsmodel, der bygger på brugernes data¹¹.

PDL kræver behandlingshjemmel for en behandling af persondata, der falder under lovens anvendelsesområde, og grotesk sagt den fysiske person som ikke ønsker beskyttelse, eller ikke ser noget formål med at bevare persondata for sig selv, kan frivilligt give sit udtrykkelige samtykke til diverse behandlinger, jf. PDL § 6, § 7 og § 8, der alle indeholder hjemmel for behandling af personoplysninger ved den registreredes samtykke.

De persondataretlige regler synes da samtidigt, at anerkende behovet for behandling af persondata, jf. direktiv 95/46/EF præambel 25, *principperne om beskyttelse skal dels afspejles i de forskellige forpligtelser, der påhviler personer, (...), navnlig for så vidt angår oplysningernes pålidelighed, den tekniske sikkerhed,*

---

⁹https://erhvervsstyrelsen.dk/sites/default/files/media/publikation/befolkningens_adfaerd_paa_netten_final_pdfa.pdf

¹⁰ Persondataretten i en brydningstid, s. 21

¹¹ Dataetik, s. 26

anmeldelse til tilsynsmyndigheden og de omstændigheder, hvorunder behandlingen må udføres, og dels i de rettigheder, der tilkommer de personer, hvis personoplysninger gøres til genstand for behandling, (...).

I PDLs behandlingsregler ses da også hensynet til behovet for behandling af personoplysninger i forskellige scenarier, og opsamlende findes en interesseafvejningsregel, for de behandlinger der ikke umiddelbart kan finde hjemmel andre steder, jf. PDL § 6, stk. 1, nr. 7 og § 8, stk. 4.

1.2 Problemformulering

Opgaven er case baseret, og tager udgangspunkt i en belysning af de persondataretlige problemstillinger, der opstår under en konkursproces. De introducerede hensyn bag såvel de konkursretlige regler som de persondataretlige regler vil influere under belysningen igennem opgaven. Og det søges klarlagt hvorvidt hensynene bag regelsættene spiller en rolle i forbindelse med behandlingen af persondata.

- Letsindiggør hensynet bag konkursreglerne en behandling af persondata under konkursbehandlingen?

Forudsat for de persondataretlige reglers anvendelse er, at der er tale om personoplysninger og en behandling der omfattes af lovens anvendelsesområde, jf. PDL § 1 og § 3. Definitionen og afgrænsningen af begrebernes anvendelse vil derfor optræde løbende igennem opgaven.

- Hvornår støder kurator og skifteretten på en behandling af personoplysninger, hvor reglerne i persondatalovens skal iagttages?

Den fysiske eller juridiske person som afgør hvorfor en behandling af persondata finder sted, og til hvilket formål er defineret som den dataansvarlige, jf. PDL § 3, nr. 4. Under konkursprocessen finder vi flere aktører, der behandler persondata med hvert et formål. Spørgsmålet der her rejser sig er, hvem betegnes som dataansvarlig, og hvilken betydning har det. Opgaven søger i denne sammenhæng, at holde konkursprocessens aktører op i mod de aktører persondataretten opererer med.

- Hvilken konkursretlig aktør skal persondataretligt klassificeres som; den registrerede, den dataansvarlige, databehandleren, tredjemand og modtager?

Konkursreglerne er som nævnt i ovenstående udformet for at søge en lighed af kreditorerne. Kurators arbejder under konkursbehandlingen omfatter blandt andet vurdering og salg af den konkursramte virksomheds aktiver. Herunder salg af den konkursramtes virksomhed. Persondataretligt er der forskel på salg udformet som en virksomhedsoverdragelse og frasalg af virksomhedens aktiviteter.

- Hvad skal kurator persondataretligt holde sig for øje i forbindelse med salgsarbejdet af skyldners virksomhed?

I et forsøg på at bringe en bred vifte af elementer i spil, vil der igennem opgave blive taget udgangspunkt i en typevirksomhed. Typevirksomheden karakteriseres ved et kundekartotek, en portefølje af ansatte, en gruppe leverandører, og virksomhedens samarbejdspartner- eksempelvis outsourcing af lønadministration.

Ejerforholdet for typevirksomheden er gjort af en fysisk person.

1.3 Afgrænsning

Den danske PDL er som nævnt EU reguleret. Afsagte afgørelser fra EU-domstolen udgør et grundlag for fortolkning af den danske persondataret, hvorfor væsentlige afgørelser vil blive inddraget.

Den kommende persondataforordning vil kun blive sporadisk nævnt, og der vil ikke blive gjort uddybende bemærkninger herom, da fokus er lagt på persondataloven.

Både en fysisk og en juridisk person kan erklæres konkurs¹². Opgaven er afgrænset til virksomhedskonkurs, Det er forudsat igennem opgaven at persondataloven finder geografisk anvendelse, jf. PDL § 4. Yderligere bemærkninger hertil vil derfor ikke blive forfulgt. Grænseoverskridende aktivitet er ikke søgt belyst, og uddybende bemærkninger til alle konkursprocessens faser har ikke været mulig.

1.4 Metode

Opgaven bygger på den retsdogmatiske metode, idet opgaven søger at klarlægge og beskrive nugældende retstilstand¹³. Opgaven er case baseret, hvorfor inddragelse af 3.mand influerer. Da opgaven har to regelsæt i spil med to forskellige hensyn bag sig, nemlig hensynet til kreditorerne ved en smidiggørende og effektiv realisering og fordeling af skyldners aktiver overfor hensynet til skyldner, skyldners ansatte, leverandører, samarbejdspartner og kunder mv., der må se oplysninger om vedkomne behandlet. Det er søgt at bevare objektivitet skønt denne konflikt med to modstående hensyn, således, at opgaven søger at belyse de persondataretlige problemstillinger, hvor de måtte opstå under konkursbehandlingen med bemærkninger om hensynene bag de to regelsæt.

1.5 Retskilder og retskildeværdi

Nærværende opgave tager udgangspunkt i national ret, det vil sige konkursloven og persondataloven som omdrejningspunkt. Imidlertid har persondataretten som nævnt rødder hos EU-retten, hvorfor en inddragelse heraf nødvendiggøres for forfølge den retsdogmatiske metode. Særligt vil ses afgørelser afsagt

---

¹² Konkursprocessen, s. 15

¹³ Retsvidenskabsteori, s. 86

af EU-domstolen. Herudover vil opgaven være støttet af datatilsynets afgørelser samt domstolenes. Som supplement følger vejledninger, betænkninger og litteratur.

1.6 Persondatalovens anvendelsesområde

1.6.0 Personoplysning

Efter PDL § 1, stk. 1 falder al behandling af personoplysninger der foretages helt eller delvis elektronisk samt behandling af personoplysninger ved ikke elektronisk behandling såfremt behandlingen er eller vil blive indeholdt i et register. En organisatorisk afgrænsning af lovens anvendelsesområde ses ikke og såvel behandling for private, den offentlige forvaltning og domstolene falder under lovens anvendelsesområde¹⁴. En advokatvirksomhed, der påtager sig en konkurs sag vil derved alt andet lige ramme ind i loven. Grundet lovens brede anvendelsesområde vil ikke blot advokatvirksomheden som privat organ være omfattet men privatpersoners, der behandler personoplysninger vil tillige skulle agere efter loven¹⁵. I konkursprocessen finder vi forskellige aktører, fra advokaten der udpeges som kurator, og står for ligedeling af kreditorerne til kurators kollegaer i advokatvirksomheden og medhjælpere i form af vurderingsmænd. En anden primær aktør er skifteretten, der træffer afgørelse om konkursdekret, og fører tilsyn med konkursbehandlingen og afgør tvister. Skifteretten er en del af byretten¹⁶, hvorfor det uden nærmere bearbejdning konstateres, at skifteretten er en domstol, der skal følge behandlingen af personoplysninger som reglerne er udformet for domstolenes behandling af personoplysninger. PDL opererer med en bred funktionel afgrænsning, og typen af oplysninger der falder under lovens almindelige anvendelsesområde er personoplysninger¹⁷. Definitionen af personoplysninger er indeholdt i PDL § 3, nr. 1.

”Personoplysninger defineres som enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person.”

Ved identificerbar skal forstås oplysninger som direkte eller indirekte kan henføres til genkendelse af en fysisk person¹⁸. Baggrunden for behandling af en konkurs er, at vi har med en skyldner som vurderes insolvent, ikke løbende kan opfylde sine forpligtelser og dette ikke ses at være forbigående, jf. KL § 17, stk. 2. Skyldners identitet vil uomtvistelig og som et nødvendigt led indgå i konkursbehandlingen.

1.6.1 Oplysningskategorier og generel behandlingsskik

Den danske persondataret opdeler personoplysninger i 3 oplysningskategorier, almindelige oplysninger, jf. PDL § 6, semi-følsomme oplysninger, jf. PDL § 8 og følsomme oplysninger, jf. PDL § 7.

¹⁴ PDL m. kom., s. 83

¹⁵ PDL m. kom., s. 85

¹⁶ Den civile retspleje, s. 33

¹⁷ PDL m. kom., s. 87

¹⁸ PDL m. kom., s. 135

PDL § 6 indeholder behandlingskriterierne for behandling af oplysningskategorien almindelige oplysninger, det vil sige alle andre oplysninger end oplysninger om rent private forhold¹⁹. Skyldners identitet vil falde under oplysningskategorien almindelige oplysninger, jf. PDL § 6. Det er altså nødvendigt, at kurator, skifteretten, kreditor eller hvem der måtte behandle en personoplysning holder sig for øje, hvilken oplysningskategori den pågældende oplysning falder i. Herudover er det forudsat, at udover behandlingen af personoplysninger skal have hjemmel i enten PDL § 6, PDL § 7 eller PDL § 8, at den dataansvarlige skal iagttage PDL § 5. Denne bestemmelse fastlægger, at behandling skal ske i overensstemmelse med god databehandlingsskik, jf. PDL § 5, stk. 1. At oplysninger som indsamles skal ske under udtrykkelige, saglige og angivne formål, jf. PDL § 5, stk. 2. Det må her bemærkes, at kurator under konkursbehandlingen må holde sig for øje, at oplysninger som ikke findes at have en sammenhæng med kurators arbejde ikke lovligt kan indsamles. Efter PDL § 3, stk. 3 skal oplysningerne være tilstrækkelige, relevante og må ikke omfatte mere end det givne formål med indsamlingen af oplysningerne. Kurator må endvidere tilrettelægge sit arbejde således, at der foretages den fornødne ajourføring og kontrol af oplysningerne der behandles, for sikring af at der ikke behandles urigtige eller vildledende oplysninger, jf. PDL § 5, stk. 4. konkursbehandlingen får sin ende, og oplysninger der er indsamlet for gennemførelse af konkursbehandlingen må efter PDL § 5, stk. 5 ikke opbevares i længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til det formål indsamlingen begrundende.

1.6.2 Behandlingsbegrebet

Det skal holdes for øje, at persondatalovens anvendelsesområde yderligere forudsætter, at der er tale om en "behandling" af personoplysninger, jf. PDL § 1, stk. 1. Behandlingsbegrebet defineres i PDL § 3, nr. 2. Der er tale om et begreb, som skal forstås bredt, det vil sige at registrering, opbevaring, videregivelse og sågar enhver håndtering af oplysninger falder under lovens behandlingsbegreb²⁰.

Ved skyldners konkurs udgøres konkursmassen af blandt andet skyldners formue ved afsigelse af konkursdekret, jf. KL § 32. Det har den betydning at skyldners eventuelle virksomhed inddrages i konkursmassen.

Et simpelt blik på opgavens typevirksomhed viser, at der utvivlsomt florerer personoplysninger, jf. PDL § 3, nr. 1, og at personoplysningerne uundgåeligt undergår en form for behandling, der falder under persondataloven behandlingsbegreb, jf. PDL § 3, nr.2.

1.6.3 Elektronisk databehandling

---

¹⁹ PDL m. kom, s. 213

²⁰ PDL m. kom., s 145-146

Som nævnt er al behandling af personoplysninger helt eller delvist ved brug af elektronisk databehandling omfattet af loven, jf. PDL § 1, stk. 1. Den samfundsmæssige udvikling og digitalisering gør at persondataloven som oftest vil finde anvendelse allerede i form af § 1, stk. 1.

Udenfor loven falder almindelig papirbaseret sagsbehandling, som ikke er eller vil blive indeholdt i et manuelt register jf. modsætningsvis PDL § 1, stk. 2. Det skal bemærke, at gøres papirbaseret sagsbehandling til genstand for edb-behandling eksempelvis ved brug af tekstbehandlingsanlæg til udformning af et brev bliver behandlingen at anses for omfattet af lovens § 1, stk. 1²¹. Kurator registrer anmeldte fordringer og andre krav i konkursboet, jf. KL § 129. Kurators førelse af gældsbog skal som udgangspunkt følge Justitsministeriets godkendte blanketter, jf. § 7 i bekendtgørelse nr. 174 af 13. april 1978 om tilsyn med konkursboer. Almindeligt anerkendt er det, at kurator kan anvende anden fremgangsmåde eksempelvis ved førelse af gældsbog elektronisk via et konkursmodul i det anvendte advokatsystem²². En udleveret kreditorliste registres i konkursmodul og opdateres løbende ved indkomst af anmeldte fordringer. Der er tale om en registrering af datoen for modtagelse af anmeldelsen, fordringshavers navn og adresse, den anmeldte fordrings størrelse og en indplacering i konkursklasse²³.

1.6.4 Ikke-elektronisk behandling der er eller vil blive indeholdt i et register

Af PDL § 1, stk. 1 falder endvidere ikke- elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

”Ved begrebet register skal forstås enhver struktureret samling af personoplysninger, der er tilgængelige efter bestemte kriterier (...)”²⁴

Efter bekendtgørelse nr. 174 fremgår det yderligere af § 7, at kurator i fornødent omfang løbende skal føre en alfabetisk fortegnelse over de i gældsbogen noteret fordringshavere. Som et eksempel på et register nævner forarbejderne til PDL blandt andet fortegnelser, journalkortsystemer og andre samlinger af manuelt materiale, som opbevares struktureret efter bestemte kriterier vedrørende personer for at lette adgangen til de indeholdte personoplysninger²⁵.

Antages det at skyldner fra et familiemedlem har modtaget et lån, vil familiemedlemmet med registeret navn og adresse i gældsbogen og den alfabetiske fortegnelse indiskutabelt udgøre behandling af personoplysninger efter persondataloven, jf. PDL § 1, stk. 1 og PDL § 3, nr. 3. Ligeledes vil et aktionærlån.

---

²¹ PDL m. kom., s. 88

²² Konkursprocessen, s. 97

²³ Konkursprocessen, s. 97

²⁴ PDL m. kom., s. 157

²⁵ Lov nr. 419

EU-domstolen har i sag T-300/10, Internationaler Hilfsfonds, dom af 22 maj. 2012 udtalt at oplysninger om den erhvervsvirksomhed, som en person udøver, må anses for personoplysninger. En privatejet virksomhed, hvor virksomhedsnavnet kan henføres til en fysisk person vil ligeledes falde indunder begrebet personoplysninger, jf. PDL § 3, nr. 1. Den konkursramte virksomheds samarbejdspartner, kunder og leverandører vil blive anset som en personoplysning, såfremt der kan udledes oplysninger om en fysisk person igennem virksomhedsoplysningerne.

1.6.5 Systematisk behandling der udføres for private

Efter PDL § 1, stk. 2 omfattes ikke-elektronisk systematisk behandling der udføres for private, og der omfatter oplysninger om personers private eller økonomiske forhold samt oplysninger, der i øvrigt må forventes unddraget offentligheden.

Bestemmelsen omfatter blandt andet behandling af oplysninger i en samling aktmapper²⁶.

Fra registertilsynets praksis kan nævnes Rt.j.nr. 1994-1410-050, der vedrørte en videoudlejningsforretnings samling af genparter af videolejesedler. Registertilsynet fandt at samlingen var omfattet af udtrykket "systematisk registrering". Registertilsynet lagde vægt på, at der var tale om identiske sedler, der alle indeholdte de samme oplysninger, og blev opbevaret med henblik på at finde frem til personhenførbare oplysninger om kunderne.

Behandlingen vil i dag formentlig blive værende anset for omfattet af PDL § 1, stk.1²⁷. Men det må sluttes, at har vi med en virksomhed at gøre, der behandler medarbejdernes lønoplysninger ikke-elektronisk, må denne behandling enten blive omfattet af PDL § 1, stk. 2 om systematisk behandling eller PDL § 1, stk.1 om manuelt register. Sagt er, at undvigelse af persondatalovens regler ikke kan ske, ved at gøre behandlingen ikke-elektronisk.

1.6.6 Opsummerende

Den korte gennemgang af persondatalovens anvendelsesområde leder os frem til, at der ikke skal meget til, før vi har med en personoplysning at gøre, og at der er tale om en behandling som omfattes af loven. Al elektronisk behandling er uden videre omfattet af loven mens manuel behandling i et register, og systematisk behandling udelukker bevidst unddragelse af loven og omslutter loven beskyttelseshensyn. Opholdes persondatalovens anvendelsesområde med konkursbehandlingen må det allerede inden uddybende iagttagelser konkluderes, at persondataloven i høj grad vil finde anvendelse under konkursprocessen stadier. Det må da stadig holdes for øje, at der skal foretages en vurdering af, hvorvidt en

---

²⁶ PDL m. kom., s. 90

²⁷ PDL m. kom., s. 91

oplysning bliver omfattet af personoplysningsbegrebet, og om der foretages en behandling som omfattet af persondataloven. I følgende del 2, vil konkursprocessen blive skitseret med de tilhørende oplysninger, aktører og behandlinger. For en sammenkobling til persondataretten. I del 3, vil blive gjort uddybende bemærkninger til konkursprocessens aktører overfor persondatarettens aktører. Kurators arbejde med fokus på eventuelle persondataretlige udfordringer belyses i del 4.

2.0 Konkursprocessen

2.1 Konkursbegæringen

En konkurs stiftes ved indgivelse af konkursbegæringen. Dette kan gøres af skyldner selv eller kreditor. Af KL § 7, KL § 22 og KL § 23 fremkommer formkravene til konkursbegæringen. Konkursbegæringen skal være skriftlig, jf. KL § 7. Imidlertid sætter kravet om skriftlighed ikke en stopper for digital kommunikation, jf. KL § 237a.

2.1.0 Skyldners egen konkursbegæring

Skyldner skal i en konkursbegæring så vidt muligt oplyse fulde navn, adresse, CPR nr. evt. tillige cvr. nr. på erhvervsmæssig virksomhed samt adressen, hvorfra driften udøves. Skyldners erhvervsgren skal ligeledes oplyses, jf. KL § 7. Jens Paulsen anfører, at det ved egen begæring må kunne kræves, at begæringen indeholder oplysninger oplistede i KL § 7²⁸.

Personoplysninger defineres som nævnt i PDL § 3, nr. 1 som værende enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person – den registrerede. De omtalte oplysninger skyldner skal påføre en konkursbegæring må utvivlsomt undergå denne definition. Imidlertid skal det bemærkes, at skyldner selv er bestemmende over oplysningerne, og der herved ikke er tale om en registrerede som i lovens forstand. Skyldner er herre over egne oplysninger, og falder herved ikke indunder lovens tænkte beskyttelsesområde. Det kunne anføres, at skyldner ser sig nødsaget til at indgive konkursbegæring og herved ufrivilligt skal lade personoplysninger videregive. Det må imidlertid konkluderes, at det ikke har været lovens tiltænkte beskyttelsesområde²⁹. Og i forhold til skyldners indgivelse af konkursbegæring vedrørende oplysninger efter konkurslovens § 7 ses der ikke værende persondataretlige udfordringer. Skyldners indgivet konkursbegæring der herefter vil være i skifterettens hænder stiller sig anderledes, jf. nedenfor.

På skyldners konkursbegæring skal yderligere vedlægges en fortegnelse over fordringshavere og en opgørelse over aktiver og passiver, jf. KL § 22, stk. 1.

---

²⁸ Insolvensret konkurs, s. 94

²⁹ Lov nr. 419 af 13. maj 2000

Skyldner er i form af sin erhvervsvirksomhed allerede i besiddelse af oplysninger vedrørende virksomhedens leverandører, kreditorer og samarbejdspartner. Kan oplysningerne henføres til identifikation af en fysisk person, vil oplysningerne være at betragte som en personoplysning, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 1. Et simpelt eksempel herpå kunne være et familiemedlem, der har givet en økonomisk hjælpende hånd ved opstart af virksomheden, men lige vel vil en enkeltmandsvirksomhed som leverandør udgøre en personoplysning under PDL § 3, stk. 1, nr. 1³⁰.

At skyldner videregiver personoplysninger til skifteretten, vil være en behandling, der falder under lovens anvendelsesområde, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 2, de oplysninger en fortegnelse over fordringshavere med tilhørende opgørelse over aktiver og passiver indeholder, vil være identifikationsoplysninger og skyldners indgivelse af konkursbegæring må finde hjemmel efter PDL § 6 og § 5. I og med det følger af KL § 22, stk. 1, at skyldner skal vedlægge en fortegnelse over fordringshavere, må skyldners hjemmel være PDL § 6, stk. 1, nr. 3.

2.1.1 Kreditors konkursbegæring

Som behandlet i ovenstående vedrørende skyldners konkursbegæring skal kreditors konkursbegæring også så vidt muligt indeholde oplysninger efter KL § 7. Efter KL § 23, stk. 1, skal kreditors konkursbegæring forsynes med omstændighederne som begæringen støttes på.

En kreditor findes i flere afskygninger blandt andet som professionel kreditaktør eksempelvis en bank eller en lånevirksomhed og som en privat kreditor udgjort af et behjælpeligt familiemedlem. Skildringen imellem en professionel aktør og en privat aktør synes at have relevans i forhold til PDLs anvendelsesområde, fordi PDL § 2, stk. 3, bestemmer at loven ikke gælder for behandling af rent privat karakter.

2.1.1.0 Den professionelle kreditor

For den professionelle kreditgiver der driver erhverv med kreditgivning, foreligger det nærmest utænkeligt, at der ikke skulle eksistere en fortegnelse over ydet kredit til forskellige debitorer. I dagens Danmark tænkeligt lagret elektronisk. Bemærkes skal at loven tillige omfatter ikke-elektronisk systematisk behandling, jf. PDL § 1, stk.2. Det kan herved konstateres, at den professionelle kreditgiver falder under lovens anvendelse område alene i form af dets hverv.

Den professionelle kreditor skal iagttage PDLs beskyttelsesregler. Det forudsættes at kreditor ved kreditindgåelsen har iagttaget de persondataretlige regler, hvorfor de persondataretlige aspekter der belyses i dette afsnit er kreditors indgivelse af konkursbegæringen.

---

³⁰ PDL m. kom., s. 142

En indgivelse af konkursbegæring indeholdende persondataoplysninger er en behandling af personoplysninger omfattet af definitionen "behandling", jf. PDL § 3, nr. 2., fordi der her sker videregivelse til skifteretten.

Det gør sig her gældende, at kreditor i denne situation får titlen som dataansvarlig, jf. PDL § 3, stk.1, nr. 4, og at behandlingen kræver hjemmel i PDL. Identifikationen af skyldner falder som en PDL § 6 oplysning, og hvad konkursbegæringen støttes på kunne eksempelvis være et omstødelseskrav, jf. U 2013.583 H, der antageligvis også vil være en oplysning hørende under PDL § 6. Kreditor har hjemmel til videregivelse af omstændighederne hvorpå konkursbegæringen støttes efter PDL § 6, stk.1, nr. 3, og videregivelse af identifikationen af skyldner med hjemmel i PDL § 6, stk. 1, nr. 7, hvor kreditor har en berettiget interesse i, at angive hvem skyldner er, og hensynet til skyldner ikke synes at overstige kreditors interesse.

2.1.2.2 Den private kreditor

En privat kreditgiver synes ikke at have samme incitament til ajourføring af debitorer som den professionelle kreditgiver har. Adressefortegnelse over familie, venner, bekendte ect. er et eksempel på en behandling, der falder udenfor for PDLs anvendelsesområde³¹. Spørgsmålet der kan rejses er, om den private kreditors videregivelse af konkursbegæring over skyldner til skifteretten er en behandling, der falder under lovens anvendelsesområde.

EU- domstolens dom i Lindqvist sagen belyser, hvad der skal forstås ved behandling af rent privat karakter; Sagen vedrørte en person med tilknytning til en kirkelig menighed. Hun deltog i forberedelse af konfirmander, og til brug herfor oprettet hun hjemme hos sig selv og på egen computer hjemmesider på internettet for at gøre det let for menighedsmedlemmer, der forberedte deres konfirmation, at indhente oplysninger om hende selv og 18 kollegaer i sognet, herunder navn og oplysninger om kollegaernes arbejdsopgaver og fritidsvaner. I flere tilfælde var blandt andet familieforhold og telefonnummer anført. Om en kollega var det anført, at hun havde beskadiget foden og var delvis sygemeldt. De pågældende kollegaer havde ikke givet deres samtykke til hjemmesiden, der heller ikke var anmeldt til den svenske datainspektion. Domstolen udtalte blandt andet i præmis 47. "denne undtagelse skal derfor fortolkes således, at den udelukkende vedrører de aktiviteter, der indgår i den enkelte borgers privatliv eller familieliv, hvilket åbenbart ikke er tilfældet med hensyn til behandling af personoplysninger, som består i, at de offentliggøres på internettet, hvorved disse oplysninger bliver tilgængelige for et ubestemt antal personer.

---

³¹ PDL m. kom., s. 113

Domstolen konkluderede i denne sag, at der ikke var tale om aktivitet af rent privat karakter efter persondatalovens § 2, stk. 3.

Den private kreditors indgivelse af konkursbegæring til skifteretten må med støtte i denne sag være en behandling, der hører under PDLs anvendelsesområde, i og med indgivelse af konkursbegæring gør, at skyldsforholdet ikke længere vil være en indbyrdes familierelation. Den private kreditors hjemmel til indgivelse af konkursbegæring følger samme hjemmelsgrundlag som behandlet i ovenstående vedrørende den professionelle kreditor, hvorom der henvises.

2.1.2 Indsigt og opbevaring

Den indgivet konkursbegæring er i skifterettens besiddelse. Det vil sige, at indtil mødet i skifteretten finder sted, opbevarer skifteretten konkursbegæringen. Opbevaring er en behandlingsform i PDL³². Skifteretten anses som værende dataansvarlig, fordi skifteretten overfor skyldner er den umiddelbare ansvarlige for behandlingen af oplysningerne, jf. PDL § 3, nr. 4., i og med skifteretten står for den videre afgørelse af hvorvidt der skal afsiges konkursdekret, og at der indkaldes til møde i skifteretten, jf. tillige afsnit nedenfor vedrørende konkursens aktører.

En konkursbegæring offentliggøres ikke, jf. KL § 9, stk. 1. Så et spørgsmål, der her kan knyttes er hvem og hvilke oplysninger skifteretten må videregive ved eventuelt henvendelse fra 3.mand eller fra anden af skyldners kreditorer. Det kunne ligeså tænkes at skyldner selv rettede henvendelse ved kreditors indgivelse af konkursbegæring. Efter KL § 9, stk. 2 kan enhver, der har retlig interesse få oplysning om hvorvidt, og hvornår en skyldner har indgivet begæring. Skyldners kreditorer, medkontrahent og en kautionist for skyldners gæld har altid retlig interesse i at få oplyst om skyldner har indgivet konkursbegæring³³. Skifteretten må ved forespørgsel sikre sig identitet på den pågældende³⁴.

I forhold til persondataretten kan det siges, at kreditor, medkontrahent og kautionist allerede er i besiddelse af oplysninger om skyldner såsom adresse, navn og evt. skyldte beløb. I forhold til disse oplysninger synes derfor ikke at findes persondataretlige udfordringer.

Spørgsmålet rejser sig i forhold til faktummet, at der er indgivet konkursbegæring. Hvilken kategori af oplysning skal en konkursbegæring kvalificeres som, og hvilken persondataretlig behandlingshjemmel har skifteretten for udlevering af oplysning om indgivet konkursbegæring.

---

³² PDL m. kom., s, 145

³³ Konkursprocessen, s. 31

³⁴ Konkursprocessen, s. 31

Ved skifterettens modtagelse af en konkursbegæring vil begæring blive udstyret med et SKs.nr. xx2017 således, at skifteretten kan fremfinde begæringen, og PDL vil finde anvendelse, jf. PDL § 1, stk.1.

Skifterettens hjemmel for udlevering af om der er indgivet konkursbegæring, synes at være interesseafvejningsreglen i PDL § 6, stk. 1, nr. 7, fordi KL § 9 ikke nævner hvem oplysningen om konkursbegæring må udleveres til men blot, at enhver der har interesse heri, kan få oplysning hos skifteretten, hvorvidt og hvornår en skyldner har indgivet begæring. De to regelsæt synes her at harmonere således, at interessen efter KL § 9 vil forsyne skifteretten med den berettiget interesse efter PDL § 6, stk. 1, nr. 7.

De oplysninger som skifteretten må give begrænser sig til en bekræftelse eller benægtelse af om der af skyldner er indgivet konkursbegæring. Derudover må skifteretten oplyse ved bekræftende fald datoen for indgivelsen³⁵, hvorfor hensynet til skyldner ikke synes, at overstige den berettiget interesse kreditorer mv., må have i, at få oplysning om der er indgivet konkursbegæring.

Skyldners ret til indsigt i indgivet konkursbegæring bærer præg af, at skyldner er den registrerede og herved objektet for PDLs beskyttelse, jf. PDL § 31, stk. 1, hvorefter den dataansvarlige på anmodning fra den registrerede skal oplyse denne om, hvorvidt der behandles personoplysninger om vedkommende.

2.2 Mødet i skifteretten

På baggrund af konkursbegæring indkaldes til et møde i skifteretten jf. KL § 22, stk. 2 og KL § 23, stk. 2.

Mødet danner baggrund for en afklaring af skyldners økonomiske forhold³⁶, og oplysninger der fremkommer på mødet vedrører skyldners økonomiske forhold. Lønoplysninger, oplysninger om kapitalindkomst, og formue forhold der relaterer sig til en fysisk person er personoplysninger har EU-domstolen tolket i sagerne Österreichischer Rundfunk og Satakunnan Markkinapörssi Oy og Satamedia Oy. Datatilsynet har i vejledning af 12. oktober 2007 belyst rammerne for videregivelse af ansattes lønforhold, herfra kan læses, at det er datatilsynets opfattelse, at lønoplysninger falder under PDL § 6, som værende en almindelig oplysning³⁷. På baggrund heraf lægges det til grund at oplysninger som skyldner må afgive vedrørende økonomiske forhold, under mødet i skifteretten er oplysninger omfattet af PDL § 6.

Da skifteretten skal træffe afgørelse om afsigelse af konkursdekret, må det teoretisk antages, at der under mødet vil ske en form for notering og indsamling af oplysninger, jf. behandlingsbegrebet i PDL § 3, nr. 2. Oplysningerne der indsamles må forventes, at blive indeholdt i enten et register over skifterettens konkursbegæring, et edb system eller systematisk opbevaret i en sagsmappe, jf. PDL § 1, stk. 1 og stk. 2.

---

³⁵ Konkursprocessen, s 31

³⁶ <http://www.insolvensadvokater.dk/Default.aspx?ID=13>

³⁷ Datatilsynets vejledning af 12. oktober 2007, j.nr.2007-321-0047

Er det skyldners egenbegæring der behandles, må skifterettens hjemmel findes i PDL § 6, stk.1, nr.1, hvorefter behandling kan finde sted, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til behandlingen. Dette begrundes med, at konkursbegæringen er indgivet på initiativ fra skyldner selv, og at skyldner må være bekendt med, at der vil ske behandling af oplysninger om vedkomne. PDL § 6, stk. 1, nr. 1, vedrører behandling ud fra den registreredes samtykke. Kommentaren til lov om behandling af personoplysninger nævner det eksempel, at den registrerede melder sig ind i en forening eller lignende og i den forbindelse giver oplysninger om sig selv, og at den registrerede i denne forbindelse må have meddelt sit samtykke til den fornødne behandling³⁸.

Indkaldes der til møde i skifteretten på baggrund af kreditors konkursbegæring, vil behandlingshjemlen kunne findes i PDL § 6, stk. 1, nr. 7, hvor den berettiget interesse er, at der skal tages stilling til den indgivet konkursbegæring, og skyldners insolvens.

I begge scenarier må oplysningspligten efter PDL § 28 og § 29, anses for omfattet af undtagelsen i PDL § 28, stk. 2 og § 29, stk. 2. I og med at skyldner ved skyldners egenbegæring er bekendt med formålet med behandlingen, og hvem oplysningerne kommer i besiddelse. Ved kreditors begæring må skyldneren ved fremmøde i skifteretten være bekendt med, at oplysninger vil blive behandlet med henblik på afsigelse eller afvisning af konkursdekret tillige har skifteretten forkyndt konkursbegæringen for skyldner, jf. KL § 23, stk. 2.

2.2.0 Offentlighed

Det er nødvendigt kort, at anføre en bemærkning vedrørende deltagelsesret under mødet i skifteretten. KL er tavs herom. Praxis formidler, at der som udgangspunkt er tale om offentlige møder, jf. UfR 1988.848 H Skifteretten har da mulighed i medfør af retsplejeloven(Rpl), at træffe foranstaltning om lukning af døre, jf. Rpl § 29, stk. 3. Et eksempel fra retspraksis er SH K-1750-10, der vedrørte en konkursbegæring mod en offentlig kendt person og skyldner begærede mødet afholdt for lukkede døre, idet en journalist var mødt op.

Persondataretligt behandler skifteretten personoplysninger jf. ovenfor, men derudover synes der ikke at være udfordringer, idet de oplysninger som fremkommer under mødet gives i et åbent forum, og derved ikke vil være omfattet af PDLs anvendelsesområde, jf. PDL § 1, stk. 1 og stk. 2. Det skal holdes for øje, at indsamles oplysningerne under mødet ved notering og efterfølgende bestemmes til indgåelse i et register, systematisk behandling eller edb-behandling, vil loven finde anvendelse. Imidlertid er det vedkomne, som

---

³⁸ PDL m. kom., s. 174

indsamler, og foretager notering mv., som er dataansvarlig, og skal leve op til de persondataretlige regler. Herved vil der ikke blive knyttet yderligere kommentarer.

2.2.1 Konkursdekretet

Det er uden betydning hvilken karakter oplysningerne har, herunder om oplysningerne har objektiv eller subjektiv karakter³⁹. Det vil sige, at subjektive vurderinger er en personoplysning⁴⁰. Skifterettens behandling af konkursbegæring sammenholdt med oplysninger afgivet af skyldner under mødet, må på et stadie munde ud i en beslutning om afsigelse af konkursdekret eller ej. Betingelsen for konkurs er som nævnt insolvens, hvorved der forstås, at skyldner skal være ude af stand til løbende at betale sine forpligtelser, og at dette ikke må være forbigående. Skifteretten har momenter, der kan lægges til grund for beslutning om, at erklære skyldner insolvent, jf. KL § 18. I sidste ende må skifterettens afgørelse bero på en bedømmelse af skyldners likviditet⁴¹. En oplysning om, at skyldner erklæres konkurs er en personoplysning, når oplysningen kan henføres til en fysisk person, jf. PDL § 3, nr. 1.

Den må antages, at skifterettens afsigelse af konkursdekret falder under PDLs anvendelsesområde enten ved, at skifteretten benytter edb- behandling, fører register over verserende konkurssager, eller på anden systematisk måde behandler konkurssagen i en aktmappe, jf. PDL § 1, stk. 1 og stk. 2.

Et spørgsmål der kan stilles, er hvilken oplysningskategori oplysningen at skyldner er erklæret konkurs, skal klassificeres som. At klassificere oplysningen om konkurs som værende en almindelig oplysning omfattet af PDL § 6 falder i takt med, at lønoplysninger, jf. ovenfor er omfattet heraf. At skyldner erklæres konkurs er et indgribende skridt, og det kan overvejes om oplysningen skal klassificeres som værende en oplysning af rent privat karakter, jf. PDL § 8, stk. 4. Eksempler på oplysninger som værende af rent privat karakter kan nævnes; Interne familieforhold, ulykkestilfælde og adoption⁴². Ved vurderingen om en oplysning er af rent privat karakter, skal der lægges vægt på, hvorvidt oplysningen direkte afslører særligt følsomme forhold i forbindelse med den pågældendes privatliv⁴³. En konkurs er ikke nødvendigvis lig med, at der rent privat er følsomme forhold som gør sig gældende i skyldners privatliv. Omvendt kan det siges, at har skyldner været ude for en ulykke, haft dødsfald i familien, eller bliver skyldner ramt af sygdom der gør skyldner ude af stand til at forsætte driften, med deraf følge, at skyldners virksomhed tages under konkurs, vil den bagvedliggende oplysning være af rent privat karakter, jf. PDL § 8. Imidlertid må det holdes for øje, at

---

³⁹ PDL m. kom., s. 140.

⁴⁰ PDL m. kom., s. 140.

⁴¹ Konkursret, s. 32

⁴² PDL m. kom., s. 308-309

⁴³ Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven

hensynet bag konkursprocessen er en lighedeling af kreditorerne, og de oplysninger som skifteretten bærer vurderingen om afsigelse af konkursdekret er økonomiske oplysninger. Mest nærliggende er det derfor, at klassificere oplysningen at skyldner er konkurs som en PDL § 6 oplysninger.

Afsiges konkursdekret på baggrund af skyldners indgivelse af konkursbegæring, må det alt andet lige ses som i skyldners interesse, i hvert fald er konkursbegæringen indgivet på skyldners initiativ og bekendtskab. Skyldner er bekendt, med hvilke oplysninger der i konkursbegæringen er videregivet til skifteretten, og det må ligge skyldner bekendt, at afsigelse af konkursdekret forudsætter behandling af de af konkursbegæringen indeholdte personoplysninger samt de afgivne oplysninger i skifteretten, jf. ovenfor. Skifterettens behandlingshjemmel her vil derfor være samtykke efter PDL § 6, stk. 1, nr. 1.

Afsiges konkursdekretet på baggrund af kreditors begæring er der to scenarier.

Det første scenarie går på, at skyldner erkender sig insolvent, hvorved at det persondataretlig må være et samtykke til behandling af personoplysninger og afsigelse af konkursdekret, jf. PDL § 6, stk. 1, nr. 1.

Efter andet scenarie følger det, at skifterettens vurdering falder ud til, at der skal afsiges konkursdekret, selvom skyldner bestrider sig insolvent. Her må hjemlen være den samme som ved skifterettens behandling under skiftemødet nemlig PDL § 6, stk. 1, nr.7.

2.2.2 Udpegning af kurator

Konkursboet bestyrelse af kurator, der kan være tale om en kurator eller flere. I forbindelse med konkursdekretets afsigelse udpeger skifteretten kurator, jf. KL § 107, stk. 1. Kurator succederer i skyldners forpligtelser, jf. J.nr. 2003-215-0131. Kurator er herved ikke forpligtet, til at overholde oplysningspligten efter PDL § 29.

Ved udskiftning af kurator, jf. KL § 114, må det antages, at den nye kurator succederer i den aftrædende kurators sted, dette begrundes med at den nye kurator overtager bobehandlingen og forpligtelserne herved.

Er kurator inhabil eksempelvis vedrørende et spørgsmål om omstødelse, hvor kreditor aktuelt har anvendt kurator eller dennes kollega som advokat, vil skifteretten udpege en ad hoc-kurator med henblik på, at ad hoc-kurator kommer med en indstilling til den pågældende tvist⁴⁴. Forventes må, at ad hoc-kurator på samme måde som ved udskiftning af kurator, og den oprindelige kurator succederer i forpligtelserne for bobehandlingen, og der derved ikke vil være tale udløsning af persondataretlige forpligtelser. Ad hoc-

---

⁴⁴ Insolvensret konkurs, s. 826-827

kurator må da forventes kun at indtræde i forpligtelserne vedrørende den pågældende tvist, som kurator er inhabil ved.

2.2.2.0 Kurators underretninger

Konkursrådet anfører i bet. 1484, at sikring af en effektiv, og hurtig bobehandling fordrer et løbende tilsyn af skifteretten⁴⁵. Det betyder, at skifteretten er adressat sammen med kreditorerne for den løbende information om bobehandlingen kurator skal give, jf. KL § 125, stk. 1 og 126, stk. 1. Kurators fremsendelser foregår i dag via e-mail, som utvivlsomt er omfattet af persondatalovens anvendelsesområde, jf. PDL § 1, stk.1.

Den første fremsendelse kurator skal foretage er straks efter afsigelse af konkursdekretet, jf. KL § 124, stk. 1. Af cirkulæreskrivelsen vil blandt andet fremgå skyldners navn med oplysning om under konkurs, jf. KL § 124, stk. 1, 3 pkt. Det er ovenfor kvalificeret, at der her vil være tale om en personoplysning, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 1, og fremsendelsen til fordringshaverne, vil være en videregivelse af oplysninger, der kræver behandlingshjemmel i persondataloven, som vil være at finde i PDL § 6, stk. 1, nr. 1 eller § 6, stk. 1, nr. 3. Kurator skal yderligere påse den generelle bestemmelse i PDL § 5, herom må siges, at kurator efter KL § 124, er pålagt hvilke oplysninger der skal gives, hvorfor PDL § 5 må anses for overholdt.

Den anden fremsendelse er pålagt kurator efter KL § 125, stk. 1, hvorefter kurator inden 3 uger efter konkursdekretets afsigelse skal sende en oversigt over boets aktiver og passiver. Persondataretlig vil hjemlen forsat være i PDL § 6, stk. 1, nr. 3.

Den tredje skrivelse fremgår af KL § 125, stk. 2, hvor kurator skal sende en statusoversigt og redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen senest 4 måneder efter afsigelse af konkursdekretet. De vigtigste årsager til konkursen ville eksempelvis kunne være; svigtende ordregang gennem længere periode, tab af betydningsfulde kunder eller tabte retssager⁴⁶. Persondataretlig vil oplysningerne i den tredje skrivelse forsat være opfattet af PDL § 6 almindelige ikke følsomme oplysninger, og kurator har hjemmel til behandlingen efter PDL § 6, stk. 1, nr. 3. Efter KL § 125, stk. 3, skal skrivelsen efter stk. 2 yderligere indeholde kurators indstilling om, hvorvidt der er grundlag for at indlede sag om konkurskarantæne mod nogen. Konkurskarantæne pålægges den der ved groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed, jf. KL § 157. Konkurskarantæne pålægges som udgangspunkt 3 år, jf. KL § 158, og virkningen af konkurskarantæne er, at den pågældende ikke må deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed uden at hæfte personlig og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser, jf. KL § 159. Et

---

⁴⁵ Bet. 1484, s. 66

⁴⁶ Konkursprocessen, s. 87

eksempel på konkurskarantæne er U2016.1473, hvor ledelsen undlod at rette op på mangelfulde forhold. Efter PDL § 8, stk. 4, må private ikke behandle oplysninger om strafbare forhold uden den registreredes samtykke eller hvis det er nødvendigt til varetagelse af en berettiget interesse og hensynet til den registrerede ikke overstiger interessen. Det må i denne henseende kvalificeres om oplysningen at nogen pålægges eller kan tænkes pålagt konkurskarantæne er et strafbart forhold.

”Hvad angår strafbart forhold synes praksis at anlægge en ganske vid forståelse heraf. Dette indebærer, at ikke blot oplysninger om, at en fysisk person har begået et strafbart forhold, men også oplysninger om overtrædelse af lovgivningen, uden at det har udløst (eller kan udløse) et egentligt strafansvar, men eventuelt andre sanktioner som f.eks. en rettighedsfrakendelse antagelig må anses for omfattet af § 8⁴⁷.

Den retlige standard groft uforsvarlig forretningsførelse er efter L 131, at anses for handlinger, der objektivt udgøre enten overtrædelser af straffeloven eller meget grove overtrædelser af speciallovgivningen⁴⁸.

På baggrund heraf må en oplysning om konkurskarantæne kvalificeres som en PDL § 8 oplysning. Det skal bemærkes, at kurators skrivelse antageligvis ikke vil indeholde oplysning om, hvem sag om konkurskarantæne indledes mod, men da det er ledelsen i skyldners virksomhed, der kan pålægges, kan det antages at være muligt at oplysningen henføres til identifikation af en fysisk person. Antages dette scenarie at gøre sig gældende, må kurators behandlingshjemmel skulle vurderes ud fra PDL § 8, hvilket enten vil være i form af samtykke fra den pågældende der indledes konkurskarantæne mod eller via en interesse afvejning. Kurator er efter KL 125, stk. 3 pålagt, at give oplysningen men, hvad er interessen for fordringshaverne i denne oplysning. For skifteretten kan det siges, at skifteretten efter KL § 160 afgør om der skal indledes sag om konkurskarantæne, så en videregivelse fra kurator til skifteretten må utvivlsomt anses for en berettiget interesse.

Halvårsredegørelser er som den fjerde skrivelse pålagt kurator efter KL § 125, stk. 4. Skrivelsen skal indeholde en opdateret status og oplysninger om, der er foretaget dispositioner af omstødelig karakter. Herudover må kurator redegøres for arbejdsopgaver siden sidste skrivelse. PDL § 6, stk. 1, nr. 3 synes forsat at være kurators hjemmel for videregivelse af oplysningerne i henhold til KL § 125, stk. 3. Imidlertid må der knyttes en kommentar til kurators oplysning vedrørende politimæssig efterforskning

Findes nogle af skyldners fordringshaver bosiddende i et tredjeland, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 9, *en stat, som ikke indgår i Det Europæiske Fællesskab, og som ikke har gennemført aftaler, der er indgået med Det Europæiske Fællesskab, og som indeholder regler svarende til direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om*

---

⁴⁷ PDL m. kom., s. 307

⁴⁸ L 131, FT 2012-2013, s. 12

beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Må kurator være opmærksom på PDL § 27, der kun tillader overførelse af oplysninger til et tredjeland, såfremt det sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

2.3 Konkursens virkninger

Ved skifterettens modtagelse af konkursbegæringen stiftes fristdagen, jf. KL § 1. Skyldner mister rådigheden, når der afsiges konkursdekret, jf. KL § 29, og kurator succederer i skyldners sted, jf. Dt.j.nr. 2003-215-0131.

2.3.0 Indrykning i Statstidende

Skifteretten indrykker bekendtgørelse om konkurs i Statstidende, jf. KL § 109, stk. 1.

Definitionen på en videregivelse er, at oplysningerne kommer tredjemand i besiddelse, som herefter selvstændigt kan behandle oplysningerne i overensstemmelse med persondatarettens regler ⁴⁹.

Tredjemand er defineret i PDL § 3, nr. 6, som værende *enhver anden fysisk eller juridisk person, offentlig myndighed, institution eller ethvert andet organ end den registreret, den dataansvarlig, databehandleren og de personer under den dataansvarliges eller databehandlerens direkte myndighed, der er beføjet til at behandle oplysninger.*

Bekendtgørelse om konkurs i Statstidende betyder, at oplysningerne er tilgængelige for tredjemand, og den dataansvarlige må have hjemmel til indrykning i Statstidende. I forbindelse med indrykning af konkurs vil der blive offentliggjort skyldners navn og adresse, jf. Bekendtgørelse om forskellige forhold ved Statstidende bilag 1. Navn og adresse er persondataretlig at anses for almindelige oplysninger, jf. PDL § 6.

PDL § 6, stk. 1, nr. 7 giver den dataansvarlige hjemmel for behandling af almindelige oplysninger, *hvis det sker til forfølgelse af en berettiget interesse og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse.*

Charlotte Bagger Traneberg(Traneberg) anfører, at interesseafvejningsreglen har snævre grænser for anvendelse, og at bestemmelsen indeholder et nødvendighedskrav, der bliver et vurderingskriterium i forbindelse med om den dataansvarliges interesse vejer tungest⁵⁰.

Statstidende som informationsdatabase er reguleret i Statstidendeloven⁵¹. Til Statstidendeloven er tilstødt

---

⁴⁹ PDL m. kom., s. 154

⁵⁰ Nødvendig behandling af personoplysninger, s 122

⁵¹ Lov nr. 419 af 13. maj 2000

ændringslov vedrørende mulighed for digital levering af meddelelser for optagelse i Statstidende⁵². I medfør af Statstidendeloven og ændringsloven er udstedt bekendtgørelse om forskellige forhold vedrørende Statstidende⁵³. Formålet med Lovforslag om Statstidendeloven var muligheden for udgivelse i elektronisk form, og herunder at skabe retsgrundlaget for offentliggørelse⁵⁴.

En graderet afsagt sag fra EU-Domstolen er Lindqvist-sagen⁵⁵. Sagen vedrørte en privatpersons, ansat ved en protestants kirke, oprettelse af en hjemmeside med det formål at informere og vejlede medlemmer af menigheden. Der var ikke indhentet samtykke til behandlingen af personoplysningerne. Domstolen vendte blandet andet spørgsmålet vedrørende direktiv 95/46/EF harmoniseringsgrad, og det blev udtrykt, at direktivet søger en totalharmonisering, men at der samtidigt er indrømmet medlemsstaterne et vist spillerum for gennemførelse af nærmere regler, jf. præmis 98 og 99.

Betænkninger vedrørende L 147⁵⁶ fremhæver, at L 31 vil fremkomme med en specialregulering i forhold til persondatabeskyttelse, og der herved er tale om en overbygning af beskyttelsesniveauet efter PDL. I PDL er indeholdt en regulering af forholdet mellem PDL og andre love, som yder den registrerede et bedre beskyttelsesniveau, jf. PDL § 2, stk. 1.

Sagen bringer endvidere spørgsmålet mellem persondatabeskyttelse og ytringsfriheden på banen. PDL regulerer forholdet i § 2, stk. 2. Det kan anføres, at den pågældende udnytter retten til kommunikationsfriheden ved oprettelse og udlæggelse af informationer på en hjemmeside⁵⁷. EU-domstolen anfører, at direktivet ikke begrænser ytringsfriheden og det altså må stå medlemsstaterne for, at foretages en afbalancering.

I forhold til konkursbehandlingen må det anføres, at en indrykning i Statstiden om konkurs er et nødvendigt skridt, og formålet hermed er, at informere og opfordrer kreditorerne til at anmelde deres krav til kurator.

En væsentlig udledning af EU-domstolens dom i denne sag er, at den pågældende som udlægger oplysninger på en hjemmeside er dataansvarlig, jf. tillige google-sagen⁵⁸ der siger, at søgemaskineudbyderen er dataansvarlig.

Efter Bekendtgørelse om forskellige forhold ved Statstidende § 1 er digitaliseringsstyrelsen udpeget som

---

⁵² Lov nr. 621 af 6. juni 2013

⁵³ Bekendtgørelse nr. 349 af 4. april 2014

⁵⁴ Lovforslag 1999/1 LF 31

⁵⁵ Sag C-101/01

⁵⁶ PDL, Retsudvalgets L147, bilag 52

⁵⁷ Databeskyttelsesharmonisering 4.3 forholdet til ytringsfriheden

⁵⁸ Sag C-131/12

udgiver af Statstidende. Og efter stk. 2 følger, at udgiver varetager administrationen og varetagelsen af Statstidende. Bekendtgørelse om forskellige forhold ved Statstidende pålægger udgiver i § 7, at kontrollere oplysningers rigtighed før offentliggørelse. Bestemmelsen svarer til PDL § 5 vedrørende god-data-behandlingsskik.

Overstående fordrer herved en afklaring af, hvorvidt digitaliseringsstyrelsen er dataansvarlig eller databehandler, jf. PDL § 3, nr. 4 og § 3, nr. 5. Og hvilken rolle skifteretten tager.

Efter bekendtgørelsen om forskellige forhold ved Statstidende § 2, stk. 2, må det anføres, at der ikke er tiltænkt udgiver et ansvar. Bekendtgørelsens § 7, må ses som et led i sikring af databeskyttelse. Ifølge domstolsstyrelsens generelle vejledning er den ret på hvis foranledning en behandling foretages dataansvarlig. Det må herved konkluderes, at skifteretten er dataansvarlig for indrykningen i Statstidende, og at digitaliseringsstyrelsen er databehandler.

2.4 Kurators registrering og sikring af aktiver

Skyldner er efter konkurslovens § 100 forpligtet til at meddele kurator alle fornødne oplysninger. Agerer skyldner ikke samarbejdsvilligt, har kurator mulighed for at anmode skifteretten om hjælp, der efter KL § 103 har samme tvangsmidler som ved modvillige vidner.

2.4.0 Forholdet til tredjemand

I forbindelse med vurderingen og registreringen af aktiverne, vil kurator støde på aktiver, som tilhører 3.mand. Her skal det huskes, jf. ovenstående, at helt basale oplysninger såsom navn og adresse udgør personoplysninger, der nyder beskyttelse efter PDL, jf. PDL § 3, nr. 1. Kurator er succederet i skyldners forpligtelser, jf. 2003-215-0131 og del 3, og konkurs boet overtager skyldners formue som den er i konkursøjeblikket⁵⁹. Konkursboet får ikke bedre ret end skyldner havde, og det betyder at konkursboet skal respektere gyldige aftaler⁶⁰.

Det brede behandlingsbegreb medfører at intern anvendelse i virksomheden, også vil være at betragte som en behandling, der kræver hjemmel efter persondatalovens behandlingsregler⁶¹. Selvom kurator er succederet i skyldners forpligtelser, vil kurators behandling af de pågældende personoplysninger derved kræve særskilt hjemmel i persondataloven.

---

⁵⁹ Konkursret, s. 54

⁶⁰ Konkursret, s. 55

⁶¹ PDL m. kom., s. 153

Enhver form for håndtering af personoplysninger er omfattet af behandlingsbegrebet⁶², og kurators gennemgang af aktiver og registrering heraf er en behandling omfattet af PDLs behandlingsbegreb. Det må antages, at kurator i en eller anden form oplister aktiver med dertil hørende bemærkning om aktivets ejer af skyldner eller 3. mand. Kurators hjemmel for behandling vil være at finde i PDL § 6, stk. 1, nr. 7, og det må siges, at være en nødvendig og relevant behandling, at kurator klarlægger skyldners aktiver for senere at kunne opnå konkursbehandlingens hovedformål om lige fordeling til kreditorerne. Hensynet til den registrerede synes ikke at overstige kurators hensyn i gennemførelsen af konkursbehandlingen, det må begrundes med, at de oplysninger som vil blive behandlet om den registrerede, vil være af oplysningstypen almindelige ikke følsomme oplysninger.

2.4.3 Skyldners virksomhed

I forbindelse med skyldners virksomhed og kurators stillingtagen til om der skal ske videreførelse af virksomhedens aktiviteter, må det forventes at skyldners virksomhed undergår en vurdering og registrering af aktiviteter og personale. Grundlæggende vil identifikationen af den ansatte være en personoplysning, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 1 men ligeledes vil oplysningen, at en person har en bestemt stilling i et selskab, eller er kontaktperson i dette anses for omfattet af personoplysningsbegrebet, jf. Præmis 53 og 54 i EU-domstolens dom af 9. november 2010 i sagen Volker und Markus Schecke GbR og Hartmut Eifert, sag nr. C-92/09 og C-93/09.

En virksomhed vil i mange tilfælde have offentliggjort arbejdsrelateret oplysninger om deres ansatte, på virksomhedens hjemmeside, det vil typisk være kontaktinformationer såsom; Navn, stillingsbetegnelse, arbejdsområde, arbejdstelefonnummer og e-postadresse. Datatilsynet har udtalt, at offentliggørelse af medarbejderoplysninger kan finde sted med hjemmel i PDL § 6, stk. 1, nr. 7, for så vidt angår oplysningerne udgør en almindelig del af arbejdspladsen. Ønsker virksomheden, at offentliggøre oplysninger af mere privat karakter, såsom billede, privat e-postadresse og telefonnummer kræver det den ansattes samtykke, jf. PDL § 6, stk. 1, nr. 1⁶³.

Det må bemærkes, at selv offentliggjorte oplysninger, der efterfølgende bliver gjort til genstand for edb- eller systematisk behandling, eller indeholdes i et register vil være en behandling i persondatalovens forstand, jf. Præmis 49 i EU-domstolens sag C-73/07. Sagen angik Markkinapörssi der indhentede offentliggjorte oplysninger fra de finske skattemyndigheder med henblik på at offentliggøre uddrag af disse

---

⁶² PDL m. kom., s. 145

⁶³ ÅB 2000, s. 34

oplysninger i bladet Veropôrssi. Der skete videregivelse på cd-rom af de oplysninger, der var offentliggjort i bladet Veropôrssi til et andet selskab med henblik på udbredelse af oplysningerne via en sms-tjeneste.

Med støtte i EU-domstolens sag vil kurator ikke kommen udenom PDLs anvendelsesområde, ved indsamling af offentliggjorte oplysninger i forbindelse med vurderingen og registrering af skyldners virksomhed. Kurators behandlingshjemmel vil være at finde i PDL § 6, stk.1, nr. 7, hvor kurator har en berettiget interesse i forbindelse med konkursen at vurdere skyldners virksomhed, for at træffe beslutning om indtræden i gensidigt bebyrdende aftaler, og for at beslutte hvorledes skyldners virksomhed skal sælges.

2.4.3.0 Gensidigt bebyrdende aftaler

Det normale kontraktretlige princip om, at en part i et gensidigt bebyrdende kontraktforhold ikke skal tåle, at den anden parts forpligtelser overføres til 3.mand udviskes med KL kapitel 7. KLs kapitel 7 bygger på det hovedprincip, at et konkursbo kan indtræde som kontraktpart i skyldnerens sted, jf. KL § 55.

Ved indtræden bliver boet forpligtet og berettiget på aftalens vilkår, jf. KL § 56, stk. 1. I opgavens typevirksomhed vil kurator herved skulle foretage en beslutning om indtrædende med virksomhedens samarbejdspartner og leverandører. Persondataretlig har kurator succederet i skyldners sted, jf. 2003-215-0131 og del 3. Det må kvalificeres således, at kurator som reguleret af de konkursretlige regler kan tage beslutning om, hvorvidt boet skal indtræde i en aftale, eller ikke indtræde uden, at der er tale om en behandling, der kræver hjemmel efter PDL.

Et kontraktforhold mellem en virksomhed og dens samarbejdspartnere samt leverandører kan som udgangspunkt bringes til ophør, og ud fra datatilsynets afgørelse succederer kurator i skyldners sted. Den eneste forskel der gør sig gældende er, at kurator selvfølgelig anvender de konkursretlige regler for indtræden eller ikke indtræden. Kurators valg om indtræden eller ikke indtræden hænger som alt overvejende hovedregel sammen med, om skyldners virksomhed videreføres eller ej.

Tilsvarende gør sig gældende for de ansatte i skyldners virksomhed, efter KL § 63, stk. 1 kan konkursboet indtræde i aftaler med skyldners ansatte. Den ansatte har da mulighed for, at hæve aftale, hvis den af konkursen følgende ændring af forholdene giver ham særlig grund dertil. Med særlig er tiltænkt, at mulighederne for forfremmelsen er forringet under konkursboets administration, eller løn-og ansættelsesvilkår ændres i væsentlig grad⁶⁴. Persondataretligt succederer kurator som nævnt i skyldners

---

⁶⁴ Bet. 606, s. 133

forpligtelser, og der vil ikke være tale om, at kurator skal have hjemmel i persondatalovens behandlingsregler ved beslutningen om indtræden eller ikke indtræden i en aftale med skyldners ansatte.

Det skal dog bemærkes, at selv opbevaring af personoplysninger er en behandling i lovens forstand, hvilket kurator må træffe de fornødne sikkerhedsforanstaltninger for, og ikke opbevare oplysningerne længere end det findes nødvendigt, jf. PDL § 5, stk. 5.

2.4.4 Medarbejdernes e-post

En e-postadresse er en personoplysning, jf. Dt.j.nr 2003-216-0142⁶⁵. Det betyder, at kurator skal være opmærksom på, at anvendes en ansats e-mailadresse vil der være tale om en behandling af personoplysninger⁶⁶. Kurators hjemmel til behandlingen må igen findes i interesseafvejningsreglen efter PDL § 6, stk. 1, nr. 7, hvor kurator har en berettiget interesse for sikring af boets aktiver og bobehandling i øvrigt. Det skal bemærkes, at kurator må vurdere om det er nødvendigt, at behandlingen foretages, og at e-mailadressen ikke benyttes udover hensigten med konkursbehandlingen, jf. PDL § 5. Kurator må altså vurdere om den pågældende medarbejder, er i en stilling, hvor korrespondance fra den ansattes e-post er nærliggende at være i besiddelse af, jf. 2003-215-0131. Alternativt har kurator mulighed for at indhente samtykke fra den pågældende til behandlingen, jf. PDL § 6, stk. 1, nr. 1.

2.4.1 Medarbejders eventuelle hjemmearbejdsplads

Efter datatilsynets praksis betragtes telefonnumre og IP-adresser som personoplysninger, jf. Dt.j.nr. 2002-219-0135 og 2013-42-0962. Virksomheden har forskellige valg i forbindelse med registrering af Ip-adresse på en ansats hjemme arbejdscomputer, men i sidste ende vil det være teknisk muligt, at spore hvor computer aktiviteten har taget sted. Det betyder, at en virksomheds udlevering af hjemme arbejdscomputer med tilhørende teknisk mulighed for sporing af den ansattes adresse vil være en personoplysning, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 1. Hjemlen for kurators behandling er PDL § 6, stk. 1, nr. 7, hvor kurator har en berettiget interesse i registreringen af den ansattes hjemme arbejdscomputer, for at klarlægge konkursmassen.

Et eksempel på, at kurator har ret til udlevering af en ansats computer er U2008.64Ø, resultatet blev begrundet med, at skifteretten fandt det sandsynligt, at computeren indeholdte forretningspapirer og materiale der kunne være af betydning for konkursboet, jf. KL § 112, stk. 1, 2 pkt.

Finder kurator det nødvendigt, at der skal gendannes slettede oplysninger på en eller flere af konkursboets computere, vil der efter datatilsynets opfattelse i sag 2003-215-0131 være tale om en indsamling af

---

⁶⁵ ÅB 2003, side 156-157

⁶⁶ PDL m. kom., s. 263

oplysninger, der kræver selvstændig hjemmel i persondatalovens behandlingsregler. Det betyder samtidigt, at der er tale om indsamling fra en anden kilde end den registrerede selv, hvorved kurator skal overholde oplysningspligten efter PDL § 29.

Behandlingshjemlen finder datatilsynet værende PDL § 6, stk. 1, nr. 7 gennem en interesse afvejning. Herom anfører datatilsynet, at kurator kun kan have en berettiget interesse, hvis kurator har grund, til at antage, at der er forsvundet relevant materiale fra virksomheden. Yderligere anfører datatilsynet, at der må lægges vægt på den ansattes funktion og karakteren af den ansattes arbejdsopgaver forud for konkursen. I den omtalte sag, var ansat sælger og der var ingen data at finde på den ansattes arbejdscomputer, hvilket gav kurator en formodning om, at der var slettede data fra computeren⁶⁷.

2.5.0 Endelige anmeldelser i boet

Før der kan ske udlodning må kurator have alle fordringer i hænde. Efter KL § 134, stk. 2 kan kurator anmode skifteretten om, at fastsætte en frist for anmeldelse af fordringer med henblik på acontoudlodning. Beslutning bekendtgøres i Statstidende, jf. KL § 134, stk. 2, 2 pkt. Som anført ovenfor vil det være skifteretten som er ansvarlig for indrykning i Statstidende. Behandlingshjemlen har skifteretten i medfør af PDL § 6, stk. 1, nr. 5, i og med bestemmelsen omfatter den behandling der sker i retsinformationssystemer med henblik på, at informere offentligheden⁶⁸.

Kurator, som i forbindelse med acontoudlodningen foretager indberetning til skat, har behandlingshjemmel i PDL § 6, stk. 3, der omhandler, at behandling kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig for overholdelse af en retlig forpligtelse. EU-domstolen har i sag Worten fundet hjemmel til behandling af personoplysninger, hvor videregivelse af personoplysninger skete for kontrol med overholdelse af arbejdstidsbehandling.

Er bobehandlingen så fremskreden, at endelig udkast til boregnskab kan udarbejdes, jf. U 2001.15 H. Kan fastsættelse af frist ske, jf. KL § 134, stk. 3, 2. pkt. Skifteretten bekendtgør dette i Statstidende, og har behandlingshjemmel efter PDL § 6, stk. 1, nr. 5. Det antages, at være god kuratorskik, at kurator fremsender orientering til fordringshaverne herom⁶⁹. Kurator skal i denne forbindelse være opmærksom på, at der sker behandling af personoplysninger, jf. PDL § 1, stk. 1. Brevet indeholder kreditors navn og adresse, der er omfattet af PDL § 6. Derudover indeholder brevet identifikation af skyldner og oplysningen, at skyldner er under konkurs, jf. PDL § 6.

---

⁶⁷ 2003-215-0131

⁶⁸ PDL m. kom., s. 224

⁶⁹ Konkursprocessen, s. 167

Kurator har i form af sit erhverv som kurator, en forpligtelse til at fremme boet og varetage boets interesser, jf. KL § 110, stk. 1. Efter datatilsynets opfattelse indeholder KL § 110, stk. 1 ikke en retlig forpligtelse som sådan, idet bestemmelsen ikke angiver, om og hvilke personoplysninger en kurator må behandle i forbindelse med varetagelsen af sit hverv⁷⁰. Kurators hjemmel må derfor vurderes ud fra PDL § 6, stk. 1, nr. 7, hvor interessen for at få fordringer i hænde således, at der kan ske acontoudlodning må anses for værende en berettiget interesse, og hensynet til identifikation af skyldner og kreditorerne kan ikke siges, at overstige denne interesse.

2.5.1 Boregnskabet

KL § 148, stk. 1 fastsætter, at kurator skal udarbejde et udkast til boregnskab. Bestemmelsens stk. 2 fastsætter, at der skal ske en kort redegørelse for bobehandlingen. Redegørelsen vil uundgåeligt indeholde personoplysninger, idet redegørelsen i indledningen vil indeholde, hvem der har begæret konkursen, beskrivelse af skyldners virksomhed, oplysninger om eventuelt nedsat kreditorudvalg med oplysning om medlemmerne mv.⁷¹. Paulsen anfører, at redegørelsen kan indskrænkes til et ekstrakt af indholdet af foregående meddelelser efter KL § 125, stk. 1-3⁷². Det støttes op ad Torben Kuld Hansen og Lars Lindencrone Petersen, der benytter vendingen;

”Redegørelsen bør indeholde en ultrakort beskrivelse af konkursforløbet og herunder navnlig de forhold, der har bevirket, at boet ikke har kunnet sluttes tidligere.”⁷³.

Det må herved siges, at redegørelsen efter KL § 148, stk. 2, falder under samme retningslinjer, der er belyst ovenfor vedrørende kurators løbende tilvejebringelse af oplysninger efter KL § 125.

Skifteretten kontrollerer boregnskabet, jf. KL § 126, stk. 3, og indrykker bekendtgørelse i Statstidende vedrørende afsluttende skiftesamling, jf. KL § 150, stk. 1, jf. PDL § 6, stk. 5. Udkast til regnskab og udlodning skal ligge til eftersyn på skifterettens kontor med bilag, jf. KL § 150, stk. 1. Der må her antages, at være tale om en fysisk samling - aktmappe, jf. PDL § 1, stk. 2. Der er tale om regnskabsmæssige oplysninger med tilhørende indtægts- og udgiftsbilag⁷⁴. Der skal være tale om oplysninger, som kan henføres til en fysisk person før persondataloven finder anvendelse, jf. PDL § 3, nr. 1. Antages det at være tilfældet, vil skifteretten være dataansvarlig i denne henseende for opbevaringen af aktmappen på skifterettens kontor, jf. PDL § 3, nr. 4. Det betyder blandt andet, at skifteretten skal iagttage PDL § 5, stk. 5. Imidlertid synes det

---

⁷⁰ 2003-215-0131

⁷¹ Konkursprocessen, s. 176

⁷² Insolvensret-konkurs, s. 921

⁷³ Insolvensprocesret, s. 361, linje 12-14

⁷⁴ Insolvensret – konkurs, s. 924

ikke at skabe udfordringer, idet aktmappen vil ligge til eftersyn i perioden indtil skiftesamlingen, og der ikke synes at krænke den registrerede i længere tidsrum end, hvad der er hensigten med opbevaringen. Nemlig at fordringshaverne skal have mulighed for indsigt i aktmappen før skiftesamlingen.

Kurator sender afsluttende cirkulæreskrivelse til fordringshavere og skyldner, da der gives adgang til bemærkninger om udkast til boregnskabet på skiftesamlingen, jf. KL § 151, stk. 1. Kurators udsendelse af cirkulæreskrivelse følger persondataretligt det ovenfor skitserede. Den nutidige fremsendelse af cirkulæreskrivelse foregår via e-mail, og vil derved i sig selv udgøre en behandling der falder under lovens anvendelsesområde⁷⁵.

Udlodning finder sted efter KL § 152, når skifteretten har stedfæstede og ankefristen er udløbet.

3.0 Aktørerne under konkursen

I konkursbehandlingen baner flere aktører sig vej. For det første har vi skyldner og den konkursramte virksomheds kunder, leverandører, ansatte og samarbejdspartnere. Dernæst har vi skifteretten, kurator, vurderingsmænd, kreditor og kreditorudvalg. Hver enkelt aktør indtager en position under konkursbehandlingen, skifteretten afsiger konkursdekret på baggrund af indgivet konkursbegæring, og holder opsyn med behandlingsforløbet. Kurator står for lige fordeling mellem kreditorerne samt salg af skyldners aktiver og inddragelse af passiver. Kurator er hjulpet af vurderingsmænd og egne kollegaer.

Persondataretlige regler bygger ligeledes på forskellige aktører, som afgør hvilket ansvar den pågældende pålægges, samt hvilken behandling af oplysninger der må finde sted. Definitionen af aktører findes i persondatalovens § 3, som indeholder 9 definitioner og dette ændres ikke ved den kommende persondataforordning, dog er skabt nye definitioner⁷⁶. En klarlæggelse af hvilken konkursretlig aktør der matcher op med den persondataretlige aktør synes overordentligt relevant i forhold til opgavens belysning. Ydermere synes en opridsning af klassifikationens betydning at have interesse, hvad vil det sige, at være dataansvarlig overfor databehandler, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 4 og PDL § 3, stk. 1, nr. 5.

3.0.1 Skyldner og skyldners virksomhed

På det tidspunkt skyldner erklæres konkurs, er skyldner uden retslig handleevne, jf. KL § 29, og det må herved konkluderes at skyldner ikke falder under betegnelsen dataansvarlig, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 4. En dataansvarlig er efter PDL § 3, stk. 1, nr. 4 defineret som *den fysiske eller juridiske person(...), der alene eller sammen med andre afgør, til hvilket formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af*

---

⁷⁵ PDL m. kom., s. 151

⁷⁶ Forordning 2016/679, artikel 4.

oplysninger. En databehandler er defineret som *den fysiske eller juridisk person(...), der behandler oplysninger på den dataansvarliges vegne*, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 5. Denne definition falder skyldner heller ikke under.

”Skyldneren har pligt til at give kurator og vurderingsmænd adgang til sit hjem, og skyldner har ligeledes pligt til at aflevere sine aktiver og regnskabsmateriale til kurator.”⁷⁷

Konkursloven regulerer skyldners pligter og rettigheder efter KL §§ 100- 105. Overordnet skal skyldner meddele skifteretten og kurator alle fornødne oplysninger til brug for bobehandlingen, jf. KL § 100.

Skyldneren har efter KL § 104 ret til deltagelse i skiftesamlinger. Konkursloven med kommentarer anfører, at retten også må omfatte en adgang til at ytre sig⁷⁸. Hvorvidt skyldner rammer definitionen modtager i PDL § 3, stk. 1, nr. 7, er en gråzone. Bestemmelsen har ikke haft til hensigt at omfatte alle og enhver⁷⁹. Efter Domstolsstyrelsens generelle vejledning vil stævningsmænd, politiet eller andre, som modtager oplysninger med henblik på at udføre en opgave for den dataansvarlige falder under begrebet modtager⁸⁰. Det kunne tolkes, at skyldners pligt til meddelelse af oplysninger er en opgave for den dataansvarlige. Begrebet modtager gør sig gældende, i forhold til den dataansvarliges oplysningspligt efter PDL § 28, stk. 1, litra a og PDL § 29, stk. 1, nr. 3, litra b. Samt PDL § 31, stk. 1, nr. 3. Og hvorvidt skyldner klassificeres som modtager har derved ingen betydning, idet skyldner er den registrerede, hvis bo er under konkursbehandling.

Udfører skyldner arbejde for boet, synes skyldner heller ikke at falder under en af definitionerne som persondataretlig aktør, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 4-7. Derimod vil skyldner indgå som den resterende del af skyldners virksomheds ansatte, jf. nedenfor vedrørende virksomhedsoverdragelse og salg af virksomhedens delaktiviteter, og konkursboets gensidigt bebyrdende aftaler. Hermed vil skyldners virksomhed og dertil hørende aktører blive behandlet i del 4, og det må her konkluderes, at i forhold til persondataretlige aktører ikke ses yderligere at belyse.

3.0.2 Kreditorerne

Konkursretlig ønsker kreditorerne mest mulig fyldestgørelse for deres krav, og interesse i bobehandlingens gang er et naturligt led. Som belyst i del 2, er kurator forpligtet til fremsendelse af redegørelser efter KL § 125. I denne henseende må kreditorerne være at anse for modtager efter PDL § 3, stk. 1, nr. 7. Endvidere vil kreditorerne være at betegnes som tredjemand, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 6; *Enhver anden fysisk eller juridisk*

⁷⁷ Konkursprocessen, s. 155

⁷⁸ KL m. kom, s. 609

⁷⁹ PDL m. kom., s. 167

⁸⁰ Domstolsstyrelsens generelle vejledning

person (...) end den registrerede, den dataansvarlige, databehandleren og de personer under den dataansvarliges eller databehandlerens direkte myndighed, der er beføjet til at behandle oplysninger.

Det har den konsekvens, at kurator falder under persondatalovens behandlingsbegreb, når der videregives personoplysninger til kreditorerne – tredjemand, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 2, jf. nedenfor om forskellen på videregivelse og overladelse.

3.0.2.0 Kreditorudvalg

Udvalget nedsættes for fordringshaverne løbende holdes orienteret med bobehandlingen, jf. KL § 110, stk. 3. Derudover vil kreditorudvalget kunne bidrage kurator viden, der kan være kurator behjælpelig i forbindelse med bobehandlingen⁸¹. Det skal fastholdes, at kreditorudvalget ikke selvstændigt kan foretage dispositioner, hvorved kreditorudvalget ikke agerer som dataansvarlig, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 4, og heller ikke er tillagt opgaver, der kan ramme under værende databehandler, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 5. Det er alligevel vær, at give kreditorudvalget en bemærkning, idet kreditorudvalget efter KL § 110, stk. 3, vil komme i besiddelse af oplysninger vedrørende bobehandlingen, som eventuelt ikke vil være kommet den pågældende til kundskab som fordringshaver uden deltagelse i kreditorudvalget. Bestemmelsen nævner, at kurator skal underrette om påtænkte dispositioner. Yderligere kan kreditorudvalget af kurator afkræve oplysninger om boet forhold, jf. KL § 125, stk. 7.

Det kunne tænkes i forhold til forhandlinger vedrørende skyldners virksomhed, som ikke ender ud i et endeligt salg. Persondataretligt kan det overvejes, hvor langt den registreredes oplysninger skal omkring. Med udgangspunkt i opgavens typevirksomhed, vil der her være tale om oplysninger vedrørende ansatte, leverandører, kunder og samarbejdspartner. Persondataretlig er hensynet til, hvorvidt den ansatte skal tåle, at ikke blot undergår arbejdspladsen en konkurs, det kan siges, at være uundgåeligt, men til og med skal den ansatte tåle, at et kreditorudvalg får nærmere oplysninger vedrørende den ansattes forhold.

Persondataretlig går hensynet på, at det er en menneskerettighed efter FN's menneskerettighedskonvention art. 17 og EMRK art. 8, for en fysisk person, at beskytte sine personlige oplysninger. Samtidig er direktiv 95/46/EF ikke til hindrer for udveksling af personoplysninger, hvilket også afspejler sig i persondataloven, jf. blandt andet PDL § 6, stk. 1, nr. 7, hvor der skal foretages en afvejning af de pågældende interesser.

Det hedder sig i bet. 606, at allerede KL af 1872 søgte, at øge kreditorernes indflydelse på bobehandlingen⁸². Indtil 1872 var styret i hovedsagen henlagt til skifteretten⁸³. Udvalgets overvejelser i bet.

---

⁸¹ Konkursprocessen, s. 163

⁸² Bet. 606, s. 34-35

⁸³ Bet. 606, s. 203

1273 var desuden, at give fordringshaverne øget indsigt og indflydelse på bobehandlingen, igennem en modernisering af konkurslovgivningen⁸⁴.

Konkursretlig må hensynet ses lagt, på at det er ønsket at give kreditorerne en form for medbestemmelsesret og indsigt i konkursbehandlingen, hvilket går fint i hånd med, at konkursprocessens overordnet princip er en lige deling af kreditorerne, hvorfor kreditorerne vil have en væsentlig interesse i en effektiv og udbyttegivende bobehandling.

Ved kurators inddragelse af et kreditorudvalg, må det antages, at der udleveres en form for dokumenter, til medlemmerne, hvis det i dagens samfund da endda ikke vil foregå via e-mail eller anden digital kommunikationsform, for at give udvalget mulighed for at skabe overblik over den pågældende påtænkte disposition. Er det tilfældet må kurator være klar over, at der er tale om en behandling af personoplysninger, såfremt det antages at de udleverede dokumenter er udformet via edb, jf. PDL § 1, stk. 1. Der må være tale om en videregivelse til tredjemand, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 6. Behandlingshjælpen har kurator efter PDL § 6, stk.1, nr. 3, i og med det er fastsat som en retlig forpligtelse i KL § 110, stk. 3, at kurator skal underrette kreditorudvalget. Vedrørende følsomme oplysninger skal der ske en afvejning efter PDL § 7, stk. 7, og endvidere gør sig gældende efter PDL § 8, stk. 4.

3.0.3 Skifteretten

Skifterettens rolle har været skiftende efter bet. 1273 var anbefalingerne, at skifterettens tilsynsrolle skulle begrænses, for at give fordringshaverne større indsigt. Konkursrådet udtaler i bet. 1484, at i forbindelse med effektiveringen af konkursbehandlingen findes det nødvendigt på ny, at skifteretten fører et reelt løbende tilsyn med bobehandlingen⁸⁵. Forslaget var, at lade skifteretten blive adressat sammen med fordringshaverne ved fremsendelse af meddelelser efter KL § 125, stk. 1-3⁸⁶. Den retstilling har nugældende konkurslov fastholdt, og som behandlet i del 2 skal kurator være opmærksom på meddelelser, der indeholder personoplysninger. Yderligere har skifterettens rolle som adressat den betydning, at skifteretten ses som modtager af personoplysninger, og herved selvstændigt pålægges et ansvar for opbevaring og behandling, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 4.

Efter domstolsstyrelsens generelle vejledning følger, at den dataansvarlige er den ret, på hvis foranledning en behandling foretages⁸⁷. I forhold til konkurs er derfor den skifteret, der har konkursværneting, jf. KL § 3,

---

⁸⁴ Bet. 1273, s. 20

⁸⁵ Bet. 1484, s. 66

⁸⁶ Bet. 1484, s. 67

⁸⁷ Generel vejledning, s. 22

§ 4 og § 5. I henhold til vejledningen kan en daglig ansvarlig udpeges, men den dataansvarlige vil være den skifteret, som har konkursværneting.

Med hjemmel i PDL § 41, stk. 5, er udstedt bekendtgørelse om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for domstolene⁸⁸, som skifteretten tillige skal iagttage. I

bekendtgørelsens § 6, er fastsat at domstolen skal give den fornødne instruks til medarbejdere der behandler personoplysninger, hvilket synes værende et nødvendigt skridt til sikring af den registreredes beskyttelse, da skifterettens behandling af konkurssagens dokumenter med tilhørende personoplysninger ikke kun forefindes i en dommers hænder.

3.0.4 Kurator

Datatilsynet har med afgørelsen fra 2003 vedrørende behandlinger af personoplysninger i et konkursbo anført, at udgangspunktet ved konkurs må antages at være, at kurator overtager ledelsen, og der i den forbindelse ikke vil være tale om en videregivelse til en ny dataansvarlig, og på den baggrund ikke krav om opfyldelse af oplysningspligten i den sammenhæng⁸⁹.

Udtalelsen fra datatilsynet må forstås således, at der sker en succession ved afsigelsen af konkursdekretet, på linje med kurator indtræder som ledelsen i et selskab, og træder i bestyrelsens og direktionens sted efter konkursretten.

Selvom der ingen pligter persondataretligt er for kurator ved afsigelse af konkursdekretet grundet successionen. Vil kurator falde under betegnelsen den dataansvarlige, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 4. Det begrundes med, at kurator er repræsentant for fordringshaverne og styrer boets gang, jf., KL § 110. Kurator vil derfor ikke andet lige indtræde i de pligter skyldner havde i forhold til ansatte, leverandører, samarbejdspartnere og kunder, men også skulle være opmærksom på, at under erhvervet som kurator vil der tilståde yderligere oplysninger, der falder under persondatalovens anvendelsesområde. Det betyder, at kurator skal sikre sig behandlingshjemmel alt efter oplysningskategorien, jf. PDL § 6, § 7 og § 8. Og helt generelt gøre sig bekendt med, og overholde de generelle behandlingsregler i PDL § 5, jf. del 1.

Grundet det brede behandlingsbegreb vil den dataansvarliges interne anvendelse af personoplysninger kræve særskilt hjemmel⁹⁰, kurators opbevaring af personoplysninger som kurator succederede i, i forbindelse med afsigelse af konkursdekretet kræver derved særskilt hjemmel. Efter opgavens tænkte typevirksomhed vil kurator være i besiddelse af et kundekartotek, her vil være oplysninger af almindelig

---

⁸⁸ Bekendtgørelse nr. 535

⁸⁹ J.nr. 2003-215-0131

⁹⁰ PDL m. kom., s. 153

karakter såsom navn, adresse, telefonnummer, købshistorik mv. jf. PDL § 6. En behandling af denne kategori af oplysninger har kurator hjemmel til i medfør af interesseafvejningsreglen efter PDL § 6, stk. 1, nr. 7, hvor kurators berettiget interesse for opbevaringen af kundekartoteket er, at kurator skal søge skyldners virksomhed solgt gennem en virksomhedsoverdragelse eller ved salg af kundekartoteket sammen med eventuelt driftsinventar, jf. nærmere nedenfor i del 4. Interessen for opbevaring af kundekartoteket i forbindelse med konkursbehandlingen må findes berettiget, og hensynet til den registrerede synes ikke at overstige denne interesse. PDL § 5, stk. 5 lyder, at *Indsamlede oplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.*

Ved denne vurdering skal der i praksis lægges afgørende vægt på, om en forsæt opbevaring af oplysningerne tjener et saglig formål⁹¹ for kurator og konkursbehandlingen. Herom må anføres, at formidler kurator et salg af skyldners virksomhed gennem virksomhedsoverdragelse eller salg af kundekartoteket, må den berettiget interesse med opbevaringen, der ovenfor er konkluderet ikke længere ses at være tilstede. PDL § 14 er fastsat, at personoplysninger kan overføres til opbevaring i arkiv efter reglerne i arkivloven. Konkursboets egen interne arkivering vil da forsæt skulle opfylde reglerne i persondataloven. Formålet for kurator med forsæt opbevaring af kundekartoteket efter virksomhedsoverdragelse eller salg af kundekartoteket skal vurderes efter PDL § 6, stk. 1, nr. 7 og PDL § 5, stk. 5. Datatilsynet udtaler i sag 2003-215-0131 vedrørende opbevaring af genskabte oplysninger;

Det er Datatilsynets vurdering, at De med hjemmel i persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, kan opbevare materialet i en vis periode. Datatilsynet forudsætter, at opbevaringen afsluttes så hurtigt, som det er muligt i forbindelse med en gennemgang af boet.

Skyldner som erhvervsdrivende er efter bogføringsloven pålagt opbevaringsforpligtelser, jf. bogføringslovens § 1, stk. 1 og § 10, denne opbevaringsforpligtelse overtager kurator i forbindelse med konkursdekretets afsigelse⁹². Opbevaringsforpligtelsen lyder på 5 år.

Generelt må det anføres, at kurators opbevaringsforpligtelse skal vurderes ud fra arkivlovens reglerne, bogføringslovens regler samt andre særbestemmelser sammenholdt med de persondataretlige regler.

Dt.j.nr. 2003-312-0180 vedrørte Parkering-Københavns opbevaring af oplysninger om pålagte parkeringsafgifter. Opbevaringen var sat til 5 år, som ikke ansås værende i strid med PDL § 5, stk. 5. Datatilsynet lagde vægt på, at Parkering-København var underlagt forpligtelser vedrørende opbevaring af

---

⁹¹ Bet. 1345, s. 165

⁹² Konkursprocessen, s. 54

sagsakter og registre. Herudover lagde datatilsynet vægt på, at Parkering- København havde brug for oplysningerne til behandling af eventuelle klagesager.

Datatilsynets afgørelse må fortolkes således, at er den dataansvarlig pålagt opbevaringsforpligtelser i anden lovgivning eller forskrifter, vil det have afsmittende virkning på, hvorvidt opbevaringen findes i overensstemmelse med de persondataretlige regler.

Den nye persondataforordning giver den registrerede en ny rettighed efter artikel 17(1a), hvorom det hedder, at den registrerede har ret til at blive glemt, hvis personoplysningerne ikke længere er nødvendige til opfyldelse af de formål, hvortil de blev indsamlet eller på anden vis behandlet.

Overordnet må kurator foretage en afvejning af formålet med forsat bevaring af personoplysninger sammenholdt med lovpligtige regler herom. Traneberg anfører, at der faktisk er udtrykt et proportionalitetsprincip i hvor længe opbevaringen må finde sted⁹³.

Kurators opbevaring af følsomme oplysninger efter PDL 7, må efter vurdering opbevares med hjemmel i PDL § 7, stk. 4, nr. 4, jf. 2003-215-0131. Personoplysninger der falder i kategorien PDL § 8, skal vurderes ud fra en interesse afvejning, jf. PDL § 8, stk. 4.

3.0.4.0 Kollegaer

Det følger af PDL § 41, stk. 1, at *personer, virksomheder m.v., der udfører arbejde under den dataansvarlige (...), og som får adgang til oplysninger, må kun behandle disse efter instruks fra den dataansvarlige, medmindre andet følger af lov eller lovbestemmelser fastsat i henhold til lov.*

Nærliggende er en belysning af kurators kollegaer sammenholdt med denne bestemmelse. Kastes et blik på hensynet med direktiv 95/46/EF, persondataloven og den kommende persondataforordning, værnes der om den registrerede, at der ved behandling af personoplysninger skal sikres et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau, at der ikke må behandles unødige oplysninger, og sågar internationalt reguleret ikke må ske en krænkelse af den menneskerettighed som er fastsat i EMRK art. 8. Det skal da tilføres, at forordningens artikel 1 lyder, at forordningen sikrer beskyttelse af fysiske person i forbindelse med behandling af personoplysninger og fri udveksling af personoplysninger. Herved sagt, at interesser og hensyn kan begrunde, at personoplysninger behandles. Overfor den registreredes beskyttelse af personoplysninger har vi kurator, der efter KL § 110, skal fremme boets behandling mest muligt. Og hertil findes det tilladeligt, at kurator antager hjælp blandt kollegaer. Det ville være en uoverkommelig opgave for

---

⁹³ Nødvendig behandling af personoplysninger, s. 109

kurator i et stort konkursbo, at skulle stå med behandlingen på egen hånd. Det kunne derfor anføres, at antallet af medhjælpere udgjordes i forhold til konkursboets størrelse.

Hvem af kurators kollegaer, som må antages til hjælp synes heller ikke at være reguleret. Spørgsmålet kan stilles, hvorvidt det krænker den registrerede, at eksempelvis kurator sekretæren sidder inde med konkursboets medarbejderdatabase vist indhold kan omfatte følsomme oplysninger om sygdomsforløb mv. Giver det mening, at kæden af "hjælpere" kurator kan antage, er uden stopklods, fordi hensynet falder til, at overladelse af oplysning til bearbejdning under den dataansvarlige kan finde sted så længe den dataansvarlige er sin forpligtelser efter PDL pligtig, og oppebærer det overordnet ansvar for behandlingen af oplysninger. En relevant vinkel heraf må da gøres af, om den dataansvarlige kan holde sit ansvar og forpligtelser efter PDL med en lang række af behandlere under sig, og er det sikkerhedsmæssigt forsvarligt at involvere en håndfuld personer uden egentlig formål med indsigt i oplysningerne.

Risikoen for sikkerhedsbrud må ligeledes anses for væsentligt større ved udbredelse af oplysninger til flere hænder. Kan det på den anden side være acceptabelt at opsætte en grænse for den dataansvarlige om, hvor meget udbredelse der må ske. Hertil kan knyttes den kommentar, at den dataansvarliges opstilling af datasikkerhed, retningslinjer og uddannelse af medarbejdere kan tale for, at behandlingen af oplysninger synes at lade sig gå ved uddelegering til "medhjælpere".

Den eneste bestemmelse der synes, at regulere forholdet må være PDL § 41, stk. 3, altså om kurator kan sikre den fornødne tekniske og sikre de organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger ved kurators underdatabehandlere.

Som nævnt ovenfor er der udstedt bekendtgørelse om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for domstolene, efter bekendtgørelsens § 11 lyder det; *Kun de personer, som autoriseres hertil, må have adgang til de personoplysninger, der behandles.*

Stk. 2. Der må kun autoriseres personer, der er beskæftiget med de formål, hvortil personoplysningerne behandles. De enkelte brugere må ikke autoriseres til anvendelser, som de ikke har behov for.

Det kunne anføres, at en lignede afgrænsning af hvem af kurators kollegaer, der må behandle personoplysninger i forbindelse med en konkursbehandling var nærliggende.

3.0.5 Vurderingsmænd

Efter KL § 110, stk. 2, hedder det, at kurator antager en eller flere sagkyndige personer til foretagelse af registrering og vurdering af boets aktiver. Vurderingen af aktiver er indgående belyst i del 4., og registrering i forbindelse med opstart af bobehandlingen er belyst i del 2.

Antages det, at skyldner ejer et hus vil denne faste ejendom indgå som en del af konkursmassen, jf. KL § 32. Skyldner vil alt andet lige, stå registret som ejer, hvorved vurderingsmanden uundgåeligt allerede her er i besiddelse, af personoplysninger, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 1. I sag Dt.j.nr. 2003-322-0044, der omhandlede offentliggørelse af en mulig jordforurening på en sommerhusgrund, fandt datatilsynet, at selvom ejerens navn ikke fremgik, vil det via eksempelvis tinglysning være muligt, at finde frem til ejerens navn, og persondataloven blev anset for anvendelig.

Yderligere kan nævnes, at oplysninger om bipersoner yderligere er omfattet af personoplysningsbegrebet⁹⁴. Ejer skyldner således en andel af en fast ejendom, vil vurderingsmanden komme i besiddelse af identifikation af den anden ejer.

Rt.j.nr. 2000-210-268 vedrørte en kommunal P-database, med henblik på udstedelse af parkeringsafgift skulle der i databasen ske registreringen af forskellige oplysninger herunder bilens registreringsnummer. Registertilsynet udtalte, at databasen var omfattet af dagældende registerlov, idet det var muligt ud fra bilens registreringsnummer, at identificere ejeren af bilen.

Vurderingsmanden der efter KL § 110, stk. 2, er med ved registreringen af aktiver allerede ved opstarten af bobehandlingen, vil ramle ind i aktiver der tilhører 3. mand, og skyldner. Og på baggrund af den korte skitsering vil der være tale om personoplysninger. Vurderingsmanden er antaget af kurator, og behandler oplysninger på dennes vegne, hvorfor vurderingsmanden klassificeres som databehandler, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 5.

4.0 Kurators arbejde

Kurators forpligtelser fremkommer af KL § 110, stk. 1-4, også benævnt som kuratorfuldmagten. Kurator skal gennem sit erhverv varetage boets interesser, sikre boets aktiver og foretage fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner⁹⁵. Derudover indebærer kurators arbejde repræsentation af boet og fordringshavere. Herudover skal kurator fremme boets behandling⁹⁶.

Kurator skal yderligere overholde forpligtelserne efter PDL som værende dataansvarlig, jf. del 3.

4.1 Konkursmassen

Konkurslovens kapitel 5 bærer overskriften konkursmassen. Efter konkurslovens § 32 hedder det, at skyldners formue ved afsigelse af konkursdekret, og hvad der tilfalder skyldner under konkursen omfattes.

---

⁹⁴ PDL m. kom., s. 141

⁹⁵ Konkursprocessen, s. 105

⁹⁶ Konkursprocessen, s. 105

Persondataretligt fremkommer der personoplysninger, som nyder beskyttelse efter persondataloven, jf. PDL § 1, stk. 1, § 3, nr. 1 og § 3, nr. 2.

4.1.1 Indtægter ved egen virksomhed og udlægsfrie aktiver

Efter konkurslovens § 33 fritages skyldners indtægter ved egen virksomhed under konkursen fra konkursmassen. Det vil sige, at skyldners indtægter i form af løn og indtægter ved selvstændig erhvervsvirksomhed, er fritaget fra konkursmassen⁹⁷.

Lønindtægter og kapitalindkomst anses for værende en personoplysning, når oplysningerne kan henføres til en fysisk person, jf. EU-domstolens afgørelser; Österreichischer Rundfunk og Satakunnan Markkinapörssi Oy og Satamedia Oy. Det har den betydning, at kurator i forbindelse med fastlæggelsen af konkursmassen skal behandle oplysningerne efter persondatalovens behandlingsregler. Lønoplysninger klassificeres som almindelige oplysninger omfattet af PDL § 6, jf. Datatilsynet vejledende udtalelse af 12. oktober 2007. Behandling af almindelig ikke følsomme oplysninger kan blandt andet ske ved samtykke, jf. PDL § 6, stk. 1, nr. 1. I forbindelse med skyldners egenbegæring om konkurs er det ovenfor belyst, at det må være skyldner bekendt at for, at skifteretten kan afsige konkursdekret, må der ske en behandling af de af konkursbegæringen indeholdte oplysninger, og at en konkurs yderligere forudsætter behandling af oplysninger om skyldner, skyldners virksomhed og skyldners aktiver. På baggrund heraf er det konkluderet, at skyldner ved egenbegæring om konkurs har givet sit samtykke til en behandling af oplysninger, der må gøre sig gældende under konkursprocessen, jf. del 2. Kurators behandlingshjemmel for behandling af skyldners lønindtægter i forbindelse med fastlæggelsen af konkursmassen er PDL § 6, stk. 1, nr. 1, når skyldner har indgivet egenbegæring om konkurs.

I tilfælde, hvor der ikke foreligger et udtrykkeligt samtykke, fordi begæringen om konkurs er indgivet af kreditor, må kurators behandlingshjemmel søges i PDL § 6, stk. 1, nr. 7, hvorefter en behandling kan ske, hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige (...) kan følge en berettiget interesse og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse. En forudsætning for kurators fastlæggelse af konkursmassen efter KL § 32 er, at kurator efter KL § 33 skal holde skyldners indtægter i form af løn og indtægter ved selvstændig virksomhed holdes ude af billedet, til opfyldelse heraf er kurators behandling af skyldners lønindtægter nødvendig.

Uanset om behandlingshjemlen findes i PDL § 6, stk. 1, nr. 1 eller PDL § 6, stk. 1, nr. 7 skal kurator huske på PDL § 5 vedrørende generelle behandlingsprincipper, eksempelvis proportionalitet og saglighed.

---

⁹⁷ KL m. kom., https://pro.karnovgroup.dk/document/7000750472/2#LBKG201411_P33

Aktiver hvori der ikke kan foretages udlæg bliver kun en del af konkursmassen hvis det er særligt bestemt, jf. KL § 36. Et eksempel på et aktiv undtaget for kreditforfølgning vil være en kapital/ratepension i et pengeinstitut, jf. pensionsopsparingslovens § 11. I forbindelse med kurators udredelse af aktiver, der ikke kan foretages udlæg i, skal det bemærkes at kurator behandler personoplysninger og hjemlen hertil findes i PDL § 6, stk. 1, nr. 1 eller PDL § 6, stk. 1, nr. 7.

4.1.2 Arv

Arv der tilfalder skyldner, er som udgangspunkt en del af konkursmassen medmindre arvelader ved gyldige bestemmelser fragår dette eller boet afstår fra arven, jf. KL § 34. Det vil sige, at båndlagt arv skal respekteres af konkursboet. Det skal bemærkes vedrørende arv, at kurator uundgåeligt vil komme i besiddelse af afdødes identifikation. Efter direktiv 95/46/EF fremgår det ikke udtrykkeligt hvorvidt oplysninger vedrørende afdøde personer anses som personoplysninger, der nyder beskyttelse af direktivet. Rådet og Europa-Kommissionen har imidlertid erklæret, at det er op til de enkelte medlemsstater at beslutte i hvilken udstrækning direktivet finder anvendelse på oplysninger om afdøde personer⁹⁸. Efter den danske persondatalovs forarbejder lægges op til, at afdødes oplysninger i samme udstrækning som efter tidligere retstilstand skal anses for personoplysninger, og dermed er omfattet af persondatalovens regulering, jf. bemærkningerne til PDL, FT 1999-2000, tillæg A, s. 3998. punkt 4.2.2.3.

Det betyder, at efterfølgende behandling oplysninger, f.eks. identifikation af afdøde via et testamente forsat vil være beskyttet som personoplysning forudsat, at der vurderes værende et beskyttelsesbehov⁹⁹. Fra Registertilsynets praksis kan nævnes R.s.j.nr. 1995-331-087, der vedrørte Sundhedsstyrelsens dødsårsagsregister. Det blev lagt til grund, at de oplysninger der var registreret om afdøde, var omfattet af registerlovgivningen. Datatilsynet har i sag j.nr. 2006-321-0457 udtalt at offentliggørelse af følsomme oplysninger om blandt andet afdøde modstandsfolk fra besættelsen 1940-45 forsat nyder beskyttelse efter persondataloven.

Henholdes sagerne med kurators besiddelse af arv, der tilfalder skyldner under konkurs, må det bemærkes at de oplysninger kurator antages at komme i besiddelse af må være identifikationen af arvelader og gyldige bestemmer vedrørende formidling af arven, og det må antages at kurator ikke kommer i besiddelse af arveladers dødsårsag, eventuelle sygdomsforløb mv. På det grundlag synes der ikke at foreligge et beskyttelsesbehov, som fortolket i sagerne fra registertilsynet og datatilsynet, hvorfor det konkluderes at der ikke foreligger persondataretlige udfordringer vedrørende arv som indgår i konkursmassen.

---

⁹⁸ Erklæringer til Ministerrådets mødeprotokol vedrørende direktiv 95/46/EF, erklæring nr. 5

⁹⁹ PDL m. kom., s. 143

Den kommende forordning nævner i præambel nr. 23aa, at forordningen ikke bør gælde på oplysninger om afdøde personer. Dog er det tillagt medlemsstaterne et spillerum til fastsættelse af regler herom.

4.1.3 Lejemål om hus eller husrum

I KL § 37 åbnes mulighed for inddragelse af lejemål om hus eller husrum, der tjener til bolig for skyldner, hvis der skønnes begrundet økonomisk interesse for boet heri. Det vil i sådant tilfælde være, hvori der er foretaget et betydeligt indskyd eller depositum, som vil blive frigjort ved opsigelse af lejemålet. En ejerlejlighed indgår uden videre i konkursmassen som anden fast ejendom¹⁰⁰. Efter U2005.2988 gælder det samme om en reel andel af en fast ejendom. Jens anker har i U 1994B.400 forsøger sig med en afgrænsning af ejerlejligheder, mv. der direkte indgår som en del af konkursmassen overfor lejeboliger. Anker kommer frem til, at det afgørende må være, at der bliver frigjort et økonomisk element ved at opsiges lejemålet. Ved konkursdekretets afsigelse vil boet overtage skyldners forpligtelse efter lejeaftalen, såfremt boet vælger, at inddrage lejligheden i konkursmassen.

Kurator vil i forbindelse med bestemmelsen i KL § 37, komme i besiddelse af en lejekontrakt. En lejekontrakt vil selvsagt indeholde oplysninger om udlejer, lejer og lejevilkår.

Det brede personoplysningsbegreb betyder, at oplysninger om bipersoner i forbindelse med en behandling bliver omfanget af definitionen efter PDL § 3, stk. 1, nr. 1¹⁰¹. Identifikationen af udlejer via lejekontrakten og eventuelt skyldners samlever som værende medlejer vil altså blive anset for personoplysninger, hvis behandling kræver hjemmel i PDL § 6, stk. 1, nr. 7 og PDL § 5.

PDL § 5, stk. 3 fastsætter et proportionalitetsprincip, behandlingen af oplysninger må ifølge bestemmelsen ikke gå videre end, hvad der kræves til opfyldelse af de formål, som den dataansvarlige er berettiget til at opfylde, jf. PDL § 5, stk. 2.

Skyldner har som nævnt en pligt efter KL § 100, til at meddele alle fornødne oplysninger til skifteretten og kurator. Det kan i den forbindelse bemærkes, at oplyser skyldner, at bo i en lejebolig, hvor depositummet er yderst begrænset, og at depositummet ikke vil frigøre økonomiske vinding for boet ved inddragelse i konkursmassen, kunne det overvejes, om kurator vil komme på kant med de persondataretlige regler, såfremt kurator alligevel iværksætter en behandling, der inddrager den pågældende lejekontrakten med tilhørende personoplysninger, for bekræftelse af skyldners oplysningerne.

---

¹⁰⁰ Ejerlejligheder s. 179

¹⁰¹ PDL m. kom., s. 141

Blume diskuterer i U2002B.112, om det er hensigtsmæssigt at integrationsværnet omfatter oplysninger om bipersoner. Blume pointerer, at det er påkrævet at sandsynliggøre, at databeskyttelse i virksomhedens dagligdag er en nødvendig beskyttelse, og ikke får en flygtig karakter.

Herover for kan siges, at bipersoners data bliver inddraget i en behandling, der reelt ikke relaterer sig til den pågældende, eksempelvis i forbindelse med en konkursbehandling, hvor udlejer og medlejer persondata kan risikere, at indgå i en behandling, udelukkende på baggrund af udlejer og medlejer relation til skyldner. Herved synes der at være opstillet et beskyttelseshensyn til bipersoner overfor hensynet til kurators arbejdsbelastning og mulighed for at opfylde KL § 110, om at fremme bobehandlingen mest muligt.

Selvom bipersoner omfattes af PDLs personoplysningsbegreb, er der sat begrænsninger i den dataansvarliges forpligtelser overfor bipersoner, blandt andet i forhold til oplysningspligten¹⁰². Det følger da af PDL § 31, at biperson har indsigtsret medmindre væsentlige konkrete interesser tale imod, jf. PDL § 32, stk. 2. Det kunne tænkes at hensynet til hovedpersonen udgjorde en begrænsning i bipersonens indsigtsret, jf. PDL § 30.

4.2 Realisation af boets aktiver

*”Kurators primære opgave i forbindelse med bobehandlingen er at foranledige konkursboets aktiver realiseret bedst muligt”.*¹⁰³

Begæring af tvangsauktion fra panthavere som har underpant i aktiver, er afskåret de første 6 måneder efter konkursdekretets afsigelse, jf. KL § 86 modsætningsvis. Det giver kurator lidt tid at løbe på, for at forsøge et frit salg af skyldners virksomhed.

4.2.0 Salg af skyldners virksomhed

4.2.0.1 Virksomhedsoverdragelse

Kurator må undersøge mulighederne for salg af skyldners virksomhed. Mulighederne for at sælge skyldners virksomhed som igangværende vil som altovervejende hovedregel give en højere salgspris. Med en virksomhedsoverdragelse følger endvidere, at lønmodtagernes krav som følge af opsigelse ikke aktiveres, og bliver et privilegeret krav i boet¹⁰⁴. Persondataretligt falder en virksomhedsoverdragelse udenfor behandlingsbegrebet i persondataloven. Her sker en succession således, at den nye ejer succederer i

---

¹⁰² PDL m. kom, s. 486

¹⁰³ Konkursprocessen, s. 108, linje 6.

¹⁰⁴ Konkursprocessen, s. 110

forpligtelserne efter persondataloven¹⁰⁵. Betragtningen er, at oplysningerne bliver i virksomheden og overgår til den nye ejer, hvorved tidligere ejer ikke længere har adgang til oplysningerne¹⁰⁶.

D.J.nr. 2000-212-0057 vedrørte en generel forespørgsel om overdragelse af kunderegistre. Her udtalte datatilsynet, at er der tale om overdragelse af samtlige aktier i et selskab, og forbliver selskabet samme juridiske person, vil der efter registertilsynets praksis være tale om en behandling af personoplysninger under lovens område, men at situation vil være at betragte som en succession. Datatilsynets opfattelse var, at den praksis så vidt muligt skulle videreføres.

Ved en virksomhedsoverdragelse under konkurs, vil kurator derved ikke skulle finde behandlingshjemmel i PDL kapital 4.

En virksomhedsoverdragelse vil derfor alt andet lige være den bedste løsning konkursretlig som persondataretlig.

4.2.2.1 Due diligence

Det skal indledningsvis holdes for øje, at persondatalovens beskyttelsesområde er fysiske personer, og som udgangspunkt vil virksomhedsoplysninger falde uden for lovens anvendelsesområde, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 1. Undtagelsen der knytter sig hertil, er oplysninger som identificerer en fysisk person. Det betyder, at en enkeltmandsejede virksomhed vil ramme lovens anvendelsesområde¹⁰⁷.

Formålet med en due diligence er blandt andet en undersøgelse af virksomheden før en eventuelt virksomhedsoverdragelse kommer i stand¹⁰⁸. Due diligence stammer fra 1930'erne, hvor begrebet blev udbredt i USA i forbindelse med bankernes ønske om mindskelse af ansvar ved børsnoteringen af selskaber. Begrebet due diligence bredte sig og omfavnede med tiden ikke kun børsnoteringen men også køb og salg af virksomheder. I dag vil der sjældent ske en virksomhedsoverdragelse uden foretagelse af en eller anden form for due diligence¹⁰⁹.

I ovenstående afsnit er en virksomhedsoverdragelse behandlet, hvor det her følger af datatilsynets praksis, at en virksomhedsoverdragelse ikke ses som en behandling i persondataretlig forstand. Imidlertid følger det af datatilsynets praksis, at når der i forbindelse med en due diligence undersøgelse sker udlevering af oplysninger fra sælger til den mulige køber, vil der være tale om en behandling, der falder under persondatalovens anvendelsesområde, jf. D.J.nr. 2000-210-0002¹¹⁰;

---

¹⁰⁵ PDL m. kom., s. 147

¹⁰⁶ <https://www.datatilsynet.dk/erhverv/virksomhedsoverdragelse/overdragelse-af-oplysninger/>

¹⁰⁷ PDL m. kom., s. 142

¹⁰⁸ Due diligence, s. 2

¹⁰⁹ Due diligence, s. 1

¹¹⁰ Datatilsynets årsberetning 2001, s. 35-36

Et advokatfirma havde anmodet datatilsynet om en generel stillingtagen til due diligence undersøgelser. Datatilsynet udtalte, at persondataloven som oftest vil finde anvendelse, på en udlevering af personoplysninger i forbindelse med due diligence undersøgelser. Videre redegjorde datatilsynet for, at opfattelsen var, at almindelige ikke – følsomme oplysninger efter PDL § 6, kunne udleveres med hjemme i PDL § 6, stk. 1, nr. 1. Det vil gælde oplysninger såsom; identifikations oplysninger, lønoplysninger, oplysninger om uddannelse og arbejdsområde. Af PDL § 6, stk. 1, nr. 7 følger, at oplysninger kan behandles, hvis den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives kan forfølge en berettiget interesse, og at denne interesse ikke overstiger hensynet til den registrerede.

Formålet med en due diligence undersøgelse der foretages i forbindelse med konkursbehandlingen, er at søge skyldners virksomhed realiseret via en virksomhedsoverdragelse. Hensynet til sælger og køber må derved ses, at følge en berettiget interesse overfor de almindelige oplysninger, der udleveres om den registrerede. Alternativet til virksomhedsoverdragelse vil være salg af virksomhedens aktiviteter enkeltvis, hvorfor kurators interesse i salg via en virksomhedsoverdragelse alt andet lige, vil give det største udbytte, hvorfor kreditorerne også må have en berettiget interesse heri. For køber ses interessen ved en viden om virksomheden, der danner grundlag for beslutning om at købe eller at afstå.

Følsomme oplysninger efter PDL § 7, må normalt kun ske med den registreredes samtykke, jf. PDL § 7, stk. 2, nr. 1. Personoplysninger der falder under oplysningskategorien PDL § 8, må efter datatilsynets udtalelse som hovedregel kun udleveres, hvis den registrerede har givet sit samtykke, jf. PDL § 8, stk. 2, nr. 1. Datatilsynet åbner da muligheden, for at der kan være tilfælde, hvor oplysningerne efter PDL § 8 kan udleveres uden samtykke fra den registrerede. Det vil da bero på den konkrete vurdering i det enkelte tilfælde, og at den dataansvarlige skal være opmærksomhed på PDL § 5, stk. 3, der forudsætter, at behandling af personoplysninger er relevante, tilstrækkelige og ikke omfatter mere end, hvad der kræves til opfyldelse af de formål som behandlingen har baggrund i.

Det skal derfor bemærkes, at kurator må være opmærksom, på hvilke oplysninger der udleveres i forbindelse med en due diligence undersøgelse, og kurator må foretage en vurdering af, at udleveringen af oplysninger ikke omfatter mere end, hvad køber synes at skulle være i besiddelse af, for at beslutte om der skal skrives under på en købsaftale.

Datatilsynet pegede endvidere, på at der i videst muligt omfang skulle ske anonymisering inden udleveringen af oplysningerne.

4.0.2.3 Frasalg af virksomhedens aktiviteter

I de tilfælde hvor kurator ikke kan finde midlerne til opretholdelse af en igangværende virksomhed, eller

hvor det viser sig, at en virksomhedsoverdragelse ikke er mulig, må kurator sælge virksomheden som løssøre¹¹¹. Efter datatilsynets praksis vil der i forbindelse med opsplitting af en virksomhed, f.eks. ved en virksomheds frasalg af aktiviteter herunder salg af kundedatabaser være tale om en behandling af personoplysninger, der falder under persondatalovens anvendelsesområde¹¹². Dt.j.nr 2009-212-0145 Sterling Airlines, vedrørte en forespørgsel om overdragelse af en kundedatabase og en markedsføringsdatabase fra et selskab under konkurs til et nyt selskab. Det nye selskab havde erhvervet den væsentligste del af de tilbageværende aktiver og aktiviteter fra boet. Overdragelsens formål var markedsføring. Tilsynet lagde vægt på, at der ikke var tale om en videreførelse af igangværende aktiviteter og kundeforhold eller overtagelse af alle ansættelsesforhold og andre forpligtelser. Datatilsynet kom herved frem til, at der i sagen var tale om en videregivelse og ikke en succession.

En persondataretlig udfordring kurator ved udøvelsen af sit erhverv må være opmærksom på, er således at ved frasalg af skyldners aktiviteter, kræves behandlingshjemmel efter persondataloven. Bemærkes skal endvidere at det må klarlægges, hvilken oplysningskategori frasalget af virksomhedens aktivitet falder i, jf. PDL § 6, § 7 og § 8. Og yderligere den generelle bestemmelse i PDL § 5.

Udformer kurator et salg, der inkluderer typevirksomhedens kundedatabase og virksomhedens produktionsmaskiner, vil der være tale om en behandling af personoplysninger, som kurator må finde hjemlen for. Datatilsynet har i sag D.j.nr. 2000-212-0057, anført at hjemlen må findes i PDL § 6, stk. 1, nr. 1 eller PDL § 6, stk. 1, nr. 7, det vil sige enten via samtykke eller gennem en interesseafvejning. Datatilsynet pegede på, at ved interesseafvejningen skal der på den ene side lægges vægt, på at kunden ikke bør forvente at oplysninger om vedkommende, bliver gjort til genstand for salg, overfor virksomheden der har et legitimt formål med at overdrage oplysninger.

Oplysningerne der kan videregivelse med hjemmel i PDL § 6, stk. 1, nr. 7, vil være generelle kundeoplysninger, jf. D.j.nr. 2009-212-0145. Sagen angik Sterling Airlines ApS, datatilsynet udtalte, at hvad angik de oplysninger som ikke var af generel karakter, såsom fløjen rute, afrejselufthavn og destinations lufthavn, måtte det kræve samtykke før videregivelse kunne finde sted.

I forbindelse med interesseafvejningen om videregivelse af generelle kundeoplysninger ved salg af skyldners aktiviteter, kunne det overvejes om hensynet bag konkursreglerne falder ud til, at interessen anses for berettiget allerede i form af, at der er tale om en konkurs. Det må utvivlsomt anses som en berettiget interesse for kurator, fordringshavere og skyldner, at et salg gennemføres. Ifølge datatilsynets

---

¹¹¹ Konkursprocessen, s. 111

¹¹² PDL m. kom., s. 148

praksis lyder, at kunden ved oprettelse af kundeforholdet ikke bør forvente, at oplysninger om den pågældende gøres til genstand for salg. Trods dette hensyn er det gjort op, at når der er tale om generelle kundeoplysninger, overstiger hensynet til den registrerede ikke hensynet til kurators forfølgelse af en berettiget interesse gennem salg af konkursvirksomhedens aktiviteter.

Når et kundeforhold oprettes, vil der være obligatoriske oplysninger som virksomheden skal bruge for etablering af kundeforholdet. Imidlertid vil der også være oplysninger, der kan afgives frivilligt af kunden. En rabatordning i et lokalt supermarked kunne bruges som tænkt eksempel. Rabatordningen giver hver uge en generel rabat på udvalgt vare. Til opnåelse af rabat i supermarkedet kræves registrering af navn og adresse. Kundeoplysningerne navn og adresse vil være generelle kundeoplysninger, som kurator med hjemmel i PDL § 6, stk. 1, nr. 7 vil være en aktivitet kurator kan frasælge. Udover de obligatoriske oplysninger som kunden skal afgive i forbindelse med oprettelse af rabatordningen, har kunden mulighed for at afgive yderligere frivillige oplysninger, det være sig i form af forbrugsvaner. Modydelsen så at sige, for afgivelse af de frivillige oplysninger om forbrugsvaner er, at kunden opnår specielle rabat tilbud, på varer som matcher kundens afgivne oplysninger om forbrugsvarer. Det må ligge kunden klart, at virksomheden for at kunne tilbyde kunden specielle rabat tilbud foretager en behandling, af de frivilligt afgivne oplysninger. Et samtykke til behandling af personoplysninger er defineret i PDL § 3, stk. 1, nr. 8 som *enhver frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse, hvorved den registrerede indvilger i, at oplysninger vedrører den pågældende selv gøres til genstand for behandling.*

Idet bestemmelsen indeholder et krav om en viljestilkendegivelse, vil der ikke kunne ske indirekte eller stiltiende tilslutning til en behandling af personoplysninger. Hertil hører da situationer, hvor den registrerede ved afgivelse af oplysninger om sig selv, må anses for at have afgivet det fornødne samtykke til at behandlingen af oplysninger kan finde sted¹¹³. Den rabatordning som det tænkte eksempel vil være en situation, hvor den registrerede i forbindelse med afgivelse af oplysninger om sig selv, må anses at have meddelt det fornødne samtykke til at behandlingen af oplysningerne kan finde sted.

Det kan overvejes, om det fornødne samtykke rækker til, at kurator i en sådan situation vil have mulighed for at sælge virksomhedens kundedatabase med generelle kundeoplysninger samt oplysninger der er afgivet på frivilligt basis. Spørgsmålet synes, at skulle bedømmes ud fra interesseafvejningen i PDL § 6, stk. 1, nr. 7 og en kvalificering af hvor langt et samtykke rækker. Efter U2002.1282 SH lyder det, at en videregivelse efter persondataloven fra interessebank Danmark til en virksomhed indebar, at virksomheden ikke behøvede at indhente nyt samtykke før der kunne ske markedsføring overfor kunden.

---

¹¹³ PDL m. kom., s. 174

Blume fremhæver, at persondataloven har til formål på nogle områder at smidiggøre behandlingen af personoplysninger, og at et formidlet samtykke kan anses for anvendelig i nogle situationer, men at det indebærer at den dataansvarlige begiver sig ud, på en risikofyldt rejse¹¹⁴.

Det skal bemærkes vedrørende et samtykke, at det efter PDL § 38, kan tilbagekaldes. Hertil kan føjes, at den nye persondataforordning gør op med, hvad retsvirkningerne af et tilbagekaldt samtykke er, idet det af forordningens artikel 17(c) hedder, at den registrerede har "ret til at blive glemt", når den registrerede tilbagekalder sit samtykke.

Derudover må der gøres op med, om reglerne i PDL § 6, stk. 2-4, og § 36 finder anvendelse. Da det må forventes, at den erhvervende virksomhed vil anvende oplysningerne i markedsføringsøjemed. Hovedreglen i PDL § 6, stk. 2, er at der ikke må videregives oplysninger om en forbruger med henblik på markedsføring uden samtykke. Undtagelsen følger af PDL § 6, stk. 3, hvor generelle kundeoplysninger kan videregives, hvis der er tale om kundeoplysninger, som danner grundlag for inddeling i kundekategorier, og PDL § 6, stk. 1, nr. 7 er opfyldt. Det betyder, at kurator må gøre sig overvejelser om et salg af virksomhedens kundedatabase vil falde under reglerne i PDL § 6, stk. 2-4 og § 36. PDL § 36 går, på at der ikke må videregives oplysninger om en forbruger, hvis vedkommende har fremsat indsigelser herimod. Efter bestemmelsens stk. 2, 1. pkt. skal kurator undersøge i CPR, om forbrugeren har frabedt sig henvendelser.

De persondataretlige regler i PDL § 6, stk. 2-4 og § 6 vil kunne blokere for kurators salg af skyldners kundedatabase, forudsat reglerne finde anvendelse i den pågældende situation.

4.3 Omstødelse

KL kapitel 8 indeholder reglerne om omstødelse. Omstødsessager er et centralt element i konkursens formål om lighedeling af aktivmassen til kreditorerne¹¹⁵.

Fordringshavere opfordres til at anmelde deres krav, jf. KL § 128, ud fra anmeldelserne og kurators gennemgang af skyldners aktiver og regnskab, vil det ske at kurator finder frem til omstødelige dispositioner. Der er tale om en behandling af personoplysninger ved kurators anlæggelse af omstødsessag efter KL § 81, idet der her er tale om en videregivelse af oplysninger til retten.

En omstødelig disposition er blandt andet en gave, jf. KL § 64. U 2010.2288 vedrørte en særejeægtepagt der var oprettet på et tidspunkt, hvor manden var insolvent, og skilsmisse var gennemført for at undgå hustruens hæftelse for skattegæld.

---

¹¹⁴ Formidlet samtykke i persondataretten, s. 4

¹¹⁵ Konkursprocessen, s. 128.

Dommen indeholder almindelige oplysninger i form af identifikation på skyldner og skyldners hustru, kurators behandlingshjemmel vil her være PDL § 6, stk. 1, nr. 7, videregivelsen findes at forfølge en berettiget interesse for fastlæggelse af en omstødelig disposition, og hensynet til den registrerede ikke synes at overstige den berettiget interesse, det begrundes med oplysningernes karakter.

Dommen indeholder tillige oplysning om skilsmisse, der er en oplysning som kræver hjemmel i PDL § 8¹¹⁶. Hjemlen for privates behandling af oplysninger af privat karakter, er enten samtykke eller en interesse afvejning, jf. PDL § 8, stk. 4. Kurators interesse for videregivelse af oplysning om en særejeægtepagt, som kurator finder danner grundlag for en omstødsessag skal ses i sammenhæng med kurators forpligtelser efter KL § 110.

Hertil skal tilføjes at de almindelige synspunkter bag omstødsesreglerne er lighed og rimelighed¹¹⁷. Hensynet til hustru og skyldner synes ikke at overstige forfølgelsen af den berettiget interesse, fordi det må forventes, at skyldner og hustru har været bekendt med hustruens hæftelse for skattegælden, og i den forbindelse opretter særejeægtepagt for at undgå hustruens hæftelse.

Overordnet kan anføres, at kurator gennem sit arbejde med eventuelle omstødsessager, må gøre sig klart om konkursboet har en berettiget interesse, og at hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse, jf. PDL § 6, stk. 1, nr. 7 og § 8, stk. 4.

Omstødelse kan kun ske i aktiver, der er en del af konkursmassen det hænger sammen med at en omstødsessag gerne skulle opnå bedre fyldestgørelse til kreditorerne. U 1983.404 H er et eksempel på en disposition, der ikke kunne omstødes, idet der var tale om en ret efter en livsforsikringspolice. I forbindelse med omstødsessager vurderer kurator mulighederne for sagens udfald, og er der usikkerhed herom, eller har boet ikke midlerne til anlæggelse af sagen, må kurator se sig nødsaget til at opgive forfølgelse. I U 1997B.80 diskuterer Ole Østergaard, hvornår et krav kan anses for opgivet, og konkluderer, at beslutning om opgivelse af kravet, skal træffes på skiftesamling og tilføres retsbogen, før kravet kan anses for opgivet med den virkning, at kreditorerne kan anlægge sag efter KL § 137.

Kurators vurdering af en berettiget interesse efter hjemlen i PDL § 6, stk. 1, nr. 7 og § 8, stk. 4 synes, at falde godt i takt med, at kurator godt nok grundet manglende midler eller usikkerhed om omstødsessagens udfald antageligvis kun anlægger omstødsessager med en disposition, der overordentligt forventes at blive omstødt.

Datatilsynet udtaler i sag 2003-215-0131 vedrørende kurators behandling af oplysninger i et konkursbo;

---

¹¹⁶ Jf. Niels Fenger forvaltningsloven, s. 792 og 803

¹¹⁷ Konkursret, s. 91

“Efter Datatilsynets opfattelse kan det næppe generelt afvises, at reglen i persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 4, i visse tilfælde kan give grundlag for kurators behandling af følsomme oplysninger¹¹⁸.”

Datatilsynets udtalelse må fortolkes således, at kurator vil kunne finde hjemmel til behandling af følsomme oplysninger eventuelt i forbindelse med anlæggelse af omstødsessag. Det hedder efter PDL § 7, stk. 2, nr. 4, at forbuddet mod behandling af følsomme oplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig for fastlæggelse af et retskrav, eller for at retskravet kan gøres gældende eller forsvares.

I forbindelse med kurators anlæggelse af omstødsessag ved domstolene, bliver den pågældende domstol dataansvarlig for de modtagne oplysninger, jf. PDL § 3, stk. 1, nr. 4. Det skal bemærkes, at domstolens behandling af og § 8 oplysninger sker med hjemmel i PDL § 6¹¹⁹.

4.4 Kurators undersøgelse af strafferetlige overtrædelser

Efter KL § 110, stk. 4 lyder det, at kurator skal give politiet meddelelse, såfremt oplysninger kurator kommer i besiddelse af giver grundlag for politimæssig efterforskning. Det skal bemærkes, at kurator blot skal videregive oplysningerne til politiet, og derved ikke i form af sit erhverv er pålagt at foretage undersøgelser som sådan¹²⁰.

Kurator må altså forventes at have en opmærksomhedspligt i forhold til dispositioner mv., der kan give anledning til politimæssig efterforskning. Persondataretlig er oplysningen om strafbart forhold en oplysning, der er omfattet af PDL § 8, stk. 4, kurators forpligtelse til at indberette oplysninger, der kan give anledning til politimæssig efterforskning efter KL § 110, stk. 4 er en berettiget interesse, hensynet til den registrerede synes ikke at overstige denne interesse i og med, at kurator antageligvis vil videregive oplysninger til politiet, såfremt kurator har dokumentation i form af regnskabsmateriale, arbejdsdokumenter mv., det vil sige, at kurators baggrund for videregivelse af oplysninger til politiet ikke er uden indhold. Herudover skal bemærkes, at konkursboet er forpligtet til at udlevere bomødereferater til anklagemyndigheden, såfremt der er indledt straffesag mod skyldner, jf. U 1980.80H.

5. Konklusion

Sammenfattende viser belysningen, at der er nok af personoplysninger at finde i en konkursbehandling. Begrebet personoplysninger er bredt defineret, og kræver øget opmærksomhed for overholdelse af vore persondataretlige regler. Yderligere strækker behandlingsbegrebet sig langt, og selv kurators interne bobehandling vil omfattes heraf.

---

¹¹⁸ D.j.nr.2003-215-0131

¹¹⁹ PDL m. kom, s. 307

¹²⁰ KL m. kom., https://pro.karnovgroup.dk/document/7000750472/4#LBKG201411_P110_N17

Kurator synes dog langt fra fortabt, idet gennemlæsning af opgaven tydeligt viser, at kurator har hjemmel til behandlingen af personoplysningerne i forbindelse med konkursbehandlingen. De bestemmelser hvor konkurslovgivningen direkte pålægger kurator, at behandle personoplysninger i forbindelse med sit hverv, er der ingen tvivl om, at kurator har hjemmel i persondataloven til behandlingen, jf. PDL § 6, stk. 1, nr. 3.

Kurator må da ved gennemgangen af boets aktiver, eksempelvis den ansattes computer og e-mail holde sig for øje, om behandlingen heraf vil skabe værdi for konkursboet, fordi persondataretten er reguleret af et proportionalitetsprincip, jf. PDL § 5, og at kurator rimeligt nok ikke skal have personoplysninger i hænde, der ikke har en funktion i forbindelse med konkursbehandlingen.

De persondataretlige regler søger, at beskytte den registrerede men nok lige så meget søger reglerne, at skildre hvornår behandling af personoplysninger kan finde sted, specielt igennem interesseafvejningsreglen i PDL § 6, stk. 1, nr. 7 er åbnet muligheden for, at behandling af personoplysninger med et større formål i samfundet kan overstige hensynet til den registreredes integritetsbeskyttelse.

Hensynet mellem konkursreglerne og de persondataretlige regler synes på baggrund af ovenstående, at munde ud i en interesseafvejning, hvor kurators behandling af personoplysninger i forbindelse med sine forpligtelser efter KL § 110 vejer tungt, og hele formålet bag konkursreglerne synes at forfølge en berettiget samfundsmæssig interesse. Hensynet til den registrerede er ikke glemt, men på baggrund af kategorien af de ofte forekomne oplysninger er almindelige ikke følsomme oplysninger viger hensynet. Dog er der efter datatilsynets praksis endvidere åbnet mulighed for kurators behandling af PDL § 8 oplysninger og følsomme oplysninger efter PDL § 7, i tilfælde hvor behandlingen af disse oplysninger findes relevant for boet, eksempelvis i forbindelse med boet fastlæggelse af et krav.

Konkluderes må, at konkursprocessen er en legitim og samfundsmæssig ønskelig proces, der vejer tungt i en interesseafvejning. Kurator som dataansvarlig med tilhørende forpligtelser ses måske pålagt mere arbejde for overholdes af persondataretten i forbindelse med udøvelsen af sit erhverv, men den ansatte der blot passer sit job, og ender som ansat i en konkursramt virksomhed, har bestemt krav på et værn mod behandling af sine personoplysninger. Det kunne derfor overvejes om beskyttelsesværnet er godt nok, når kurators kollegaer hjælper med bobehandlingen.

Tænkerne der er lagt bag forklaringen om succession ved virksomhedsoverdragelse modsat frasalg af virksomhedens aktiviteter synes at være legitime, en fuld overdragelse med fortsættelse af virksomhedens identitet er væsentligst forskellig fra et enkeltstående salg, og praksis vedrørende dette punkt kan ikke beklages.

Langt hen ad vejen er kurator som dataansvarlig pålagt et vurderingsspørgsmål, i forhold til om en behandling af personoplysninger kan finde sted, det synes en anelse risikofyldt, men forhåbentlig vil praksis udfylde denne vurdering, og det kan siges, at persondataretten nu engang er en regulering vedrørende beskyttelsesbehovet af personoplysninger og mulig udveksling af sådanne, hvorfor vurderingsspørgsmål vil opstå.

Litteraturliste

Bøger

Behandling af persondata- en kritisk kommentar, Jurist og økonomforbundets forlag, 2003, Peter Blume

Dataetik den nye konkurrencefordel, 1. udg., Publishare 2015, Gry Hasselbalch og Pernille Tranberg

Den civile retspleje, 3. udg. PEJUS 2015, Ulrik Rammeskov Bang-Pedersen og Lasse Højlund Christensen

Due diligence i praksis – med fokus på finansielle og juridiske forhold 1 udg. Karnov group Denmark A/S, Søren P. Krejler, Caroline Pontoppidan

Ejerlejligheder, 3. udg. Jurist- og Økonomforbundets forlag, 1995, Peter Blok

Insolvensret - konkurs, 1. udg. Thomson Reuters 2010, Jens Paulsen

Insolvensprocesret, 3.udg., Karnov grouo, 2014, Torben Kuld Hansen og Lars Lindecron Petersen

Konkursloven med kommentarer, online udgave via karnov.

Konkursprocessen, jurist og Økonomforbundets forlag 2008, Peter Schiøtz, Susanne Jakobsen

Konkursret, 11. udg. Jurist og Økonomforbundets forlag 2014, Anders Ørgaard

Lov om behandling af personoplysninger med kommentarer, 3. udg. Jurist og økonomforbundets forlag 2015, Henrik Waaben, Kristian Korfits Nielsen

Nødvendig behandling af personoplysninger – proportionalitetsprincippet krav om nødvendighed i forhold til den dataansvarliges behandling af personoplysninger efter persondatalovens centrale behandlingsbestemmelser, Phd-afhandling, Aalborg universitet 2006, Charlotte Bagger Traneberg

Retsvidenskabsteori, 1 udg. Jurist og Økonomforbundets forlag 2014, Carsten Munk-Hansen

Love, direktiver, forordninger, traktater mv.

Konkursloven (KL) LBK nr. 11 af 06/01/2014

Persondataloven (PDL) Lov nr. 429 af 31/05/2000 Lov om behandling af personoplysninger

Statstidendeloven Lov nr. 419 af 13. maj 2000

Ændringslov til Statstidendeloven Lov nr. 621 af 6. juni 2013

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger

Forordning 2016/679 om persondataskyttelse

FN's Menneskerettighedskonvention – Bekendtgørelse nr. 30 af 29 marts 1976(Lovtidende C)

Den Europæiske menneskerettighedskonvention – bekendtgørelse nr. 750 af 19 oktober 1998

Bekendtgørelse nr. 535 af 15. juni 2000 – om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for domstolene

Bekendtgørelse nr. 349 af 4. april 2014 - Bekendtgørelse om forskellige forhold vedrørende Statstidende

Bekendtgørelse nr. 137 af 12. februar 2016 om tilsyn med konkursboer

Forarbejder, betænkninger

Betænkning I 423/1966 - konkursordenen

Betænkning II 606/1971 - Konkurs og tvangsakkord

Betænkning 1273/1994 – Rationalisering og modernisering af konkursbehandlingen

Betænkning 1345/1997 – om behandling af personoplysninger, afgivet af udvalget om registerlovgivningen

Betænkning nr. 1484/2006 – om hurtigere behandling af konkursboer

Lovforslag 1999/1 LF 31, Lov om Statstidende

Lovforslag nr. L 147 af 9. december 1999, forslag til lov om behandling af personoplysninger (Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, s. 3971-4136)

Vejledninger, udtalelser, mv.

Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven – 1986

Domstolsstyrelsens generelle vejledning om behandling af personoplysninger, februar 2006

Datatilsynet vejledende udtalelse af 12. oktober 2007 om videregivelse af oplysninger om offentlig ansattes løn.

Erklæringer til Ministerrådets mødeprotokol vedrørende direktiv 95/46/EF(Bilag 2 til lov om behandling af personoplysninger med kommentarer, 1 udg. Jurist- og Økonomforbundets forlag 2001, Kristian Korfits Nielsen og Henrik Waaben

Artikler

Databeskyttelsesrettens harmonisering, U.20004B, Peter Blume

Formidlet samtykke i persondataretten, U.2012B.10, Peter Blume

Indgår Fallentens bolig i konkursmassen? 1994B.400, Jens Anker Andersen

20123671

Konkurslovens § 137- en kommentar, U.1997B.80, Ole Østergaard

Personen i persondataretten, U2009B.392, Peter Blume

Beskyttelse af oplysninger om bipersoner, U2002B.112, Peter Blume

Hjemmesider

https://erhvervsstyrelsen.dk/sites/default/files/befolkningens_adfaerd_paa_netnet_tilgeangelig.pdf

<http://www.insolvensadvokater.dk/Default.aspx?ID=13>

<https://www.datatilsynet.dk/erhverv/virksomhedsoverdragelse/overdragelse-af-oplysninger/>

Domme, afgørelser

Dt.J.nr.2013-42-0962

Dt.J.nr. 2009-212-0145

Dt.J.nr. 2006-321-0457

Dt.J.nr. 2003-215-0131

Dt.J.nr 2003-216-0142

Dt.J.nr. 2003-322-0044

Dt.J.nr. 2002-219-0135

Dt.J.nr. 2000-219-0019

Dt.J.nr.2000-212-0057

Dt.J.nr. 2000-210-0002

Rt.J.nr. 2000-210-268

Rt.J.nr. 1996-1419-03(RÅ 1997, s. 85-87)

Rt.J.nr. 1995-331-087

C-101/01- Bodil Lindqvist

C-465/00,C-138/01,c-139/07 Österreichischer Rundfunk og

C-73/07 Satakunnan Markkinapörssi Oy og Satamedia Oy.

C-92/09 og C-93/09 Volker und Markus Schecke GbR og Hartmut Eifert

T-300/10, Internationaler Hilfsfonds, dom af 22 maj. 2012

U2013.583 H

U2010.2288

U2008.64Ø

U2005.2988

U2002.1282 SH

U2001.15 H

U1983.404 H

U1980.80H

.